

Indian Opinion

No. 17—Vol. XVII.

FRIDAY, MAY 2ND, 1910.

Registered at the G. P. O. as Newspaper
PRICE THREE PAGES

A DESIGN FOR A STATUE OF INDIAN LIBERTY!

(To be erected in the Capital of India)

“हृदी गुणधामा जायसी माहेना ओई नमुना!”

(वि. वि. ए. अखिली वेदशाळा वृद्ध शाळा भायें ये.)

...of the Hon'ble Non-Official Indian Members of the Imperial Legislative Council during the debate on the ... Bill ...
... of the Council on Thursday, Friday and Monday, 6th, 7th and 10th February ...
... मंगळी वृत्त, ६, ७ व १० वी. फेब्रुवारी रोजी ...
... ..
..

NOTES AND NEWS

It is, we think, most unfortunate, that the Chairman of Durban Mass Meeting should have thought it wise to disallow the resolution proposed by Mr. Sorabjee Rustomjee. This resolution called upon those who were officially representing the community on the Peace Celebrations Committee, to resign as there could be no peace celebrations for Indians in South Africa whilst our country-men in India are groaning under the Rowlatt laws.

One thing was clear enough, and that was whether it was in order or out of order the meeting wanted to pass that resolution; and it eventually did so by holding another meeting at once under a new chairman.

This shows that there was a proper appreciation of the duty of Indians in the present crisis. To merely pass resolutions was not enough. It was rightly thought that the community should mark their sorrow and indignation at the lack of peace in India by refraining from publicly taking part in peace demonstrations in South Africa. And that is quite logical and should be understood and appreciated by all.

In the Natal Provincial Council last week Mr. White moved the second reading of the Primary Education Extension Draft Ordinance, which aims at giving the same facilities to coloured people as those recently granted to Europeans. A clause in the measure provides for the remission of any school fees paid by such people since July 1, 1918, which only totalled £139 17s. 4d. He said that the coloured community were European in their ideas, and the measure was only an act of justice to a law abiding community.

Mr. White did not tell the council that the coloured parents refused to pay the school fees, but that is, we understand, what actually happened.

One of the speakers at last Sunday's meeting very properly suggested that Indian parents should follow suit. There is nothing like a practical demonstration. Actions speak louder than words.

Mr. Burman supported the ordinance and said he had an opportunity recently of inspecting schools attended by coloured children, and the conditions he had seen were deplorable. Mr. Clarkson hoped that the Council would accept as a principle that the same facilities would be given to coloured people in future as those given to Europeans. He did not mean by this that coloured children should be placed on a footing of equality with children so far as attending the same schools was concerned.

Another member, Mr. Chadwick, wished to see the provisions of the ordinance applied to Natives, "to whom they also owed a duty." Mr. Van der Merwe wished to know whether they had a right to tax coloured people, and the reply was that they were being taxed at the present time.

But it was left to Mr. Coleman to remind the Council that the whole affairs of the world were in the melting pot; and it was useless to try to dam the stream of evolution and progress. He thought it was only right that the people in question should be encouraged to improve their social position. He said that he had seen what could be done in this respect in Durban, and generally it was better to have a community who were useful, and it would be for the benefit of the Province to have an honest and industrial community irrespective of their colour.

No mention, it would appear was made of Indian children and their right to go along with the children of other taxpayers. The resolution passed at Sunday's meeting was all in its way, but it is not sufficient. It must be followed by some direct action.

At the recent session of the African Politisation it was decided it should in future be the African People's Organisation.

In connection with increased wages to Johannesburg, representatives of Indian workers are mostly sons of Natal Indians—met representatives of the white union and an amicable arrangement made. As the result of the conference, the Indian Chamber decided to form a union of their own and make demands which will have the effect of measuring the state of competition as it exists.

On the subject of Asiatic trading, the Chamber of Commerce has resolved (say *Mercury* telegram) to ask the Select Commission, to appoint a commission to take evidence in Transvaal before amending the existing law. The Chamber is strongly opposed to any weaker law, and maintains that the Government should make it impossible for Indians to evade the law they are now doing, by forming themselves into liability companies.

Indians are not evading the law by forming themselves into limited liability companies. The Court has decided that they are entitled to do so, and that fact will remain whatever the Committee may report.

The following cablegram has been sent to Parsee Rustomjee, Chairman of the Natal meeting to the Viceroy in India:—

Monster Mass Meeting Natal Indians reprobation Government India force upon India coercive legislation based Rowlatt Bills deplore law abiding citizens liberty held sacred Institution. Deplore violence loss life and confidence principles police Passive Resistance legitimate aspirations those patriotically opposed just laws Pray Government repeal legislation of the above cablegram were given to Messrs. Jinnah, and Sarma, Mrs. Sorajini Naidoo of *Chronicle*, *Times*, *Gujarati*, and *Jama-Jam*.

The following cablegram has been sent to H. Kajeer Chairman of the second mass meeting Mahatma Gandhi, Hon. Mr. Jhina and to the *Bombay Chronicle*, *Times*, *Gujarati*, *Indianistan*, Mass meeting Natal Indians request African Indian representatives on peace committees to resign forthwith. Such feasible to Indians here while their brethren are subjected to such tyrannical measures as the Rowlatt Bills.

In the course of his speech on one of the Bills in the Indian Imperial Legislative Council Hon'ble Mr. Srinivasa Sastri is reported to have said: "We have been subjected to many tests; without our consent to many repressive laws by the Rowlatt Act and the Defence of India Act for instance, during the war, we were hourly on our trial. We have 100 millions. We have given this, we have given that. The other day we were told that the gift of the milk of the cow would also be a matter of test. We submit. What tests have been really applied to us? Have not cheerfully submitted I can hard. Once bidden to bring the milk of a bear, we have brought a jugful of the milk of the cow. You going to throw it aside and say 'bring the milk of the lion.' That is not fair."

OUR PROTEST.

It is right that we should have held crowded mass meetings in support of the Passive Resistance movement in India. It is the least we could do. Had the great centres of Johannesburg and Durban remained silent in face of the crisis in India it would have been nothing short of a scandal. The *Natal Advertiser*, after the publication of the full report of the Durban meeting, indulges in the practice of mud-slinging by publishing an extract from the writings of one Hat Dayal in which this "distinguished" individual attempts to blacken the character of his own countrymen in the eyes of the world. Although the chairman, in his speech at the Mass Meeting, dissociated himself, and on behalf of the meeting, from all forms of violence, supporting only Passive Resistance, and a resolution was passed unanimously by three thousand Indians, our contemporary deliberately ignores the fact and says: "Presumably yesterday's demonstration was in support of these elements of disorder, and this being the case we are truly sorry." In thus attempting to show its face of the true facts placed before it, that we are out to support the destruction of life and property, we must say that the *Natal Advertiser* is misleading the general public and especially the European public who read its columns. It also goes on to say: "It is very little use men passing resolutions asking for an extension of the South African franchise to themselves which, in the next breath, they extend encouragement to men in other countries organised to defeat the law." What an argument! We are not to ask for the right to have a hand in the making of the law affecting us here in South Africa because we support our brethren in India who are protesting against a cruel, unjust law, forced upon them by a Government which is powerful enough to pass it against all the responsible opinion in India. Any sensible person would think that such a protest as is being made in India—we mean, of course, the genuine protest based on moral and spiritual grounds and not the exhibition of violence and bloodshed—pointed to the great need in all countries for a constitution wherein all qualified persons should enjoy the right of voting and not only a privileged few. Do the *Advertiser*, and other South African papers that talk of Bolshevism and German intrigue want to throw dust in the eyes of the general public by silly insinuations? Do they not know that everyone of the Indian non-official members, who were, of course not voted by officials, vehemently protested against the legislation, and that public meetings were held all over India imploring the Government not to force this law upon them? As for the violence which is so deplorable, everyone knows that it is not the conscientious objector that resorts to such methods, but it is the ignorant "hooligan" who is to be found in every place where there is public excitement. Do our contemporaries think that, because violence may perhaps take place, it is the duty of honest protesters to remain silent and swallow insult and degradation without a murmur? The Indian community evidently thinks not. It would be much wiser if our contemporaries were to study the real cause of our protest, and they would then be in a better position to lead public opinion than they are at present.

THE GREAT DURBAN MASS MEETING

PROTEST AGAINST THE "BLACK BILLS"

GRIEVANCES OF INDIANS IN THE UNION

Last Sunday afternoon over three thousand Indians at a very short notice assembled at the Rawats Hall, in Victoria Street, to demonstrate their sympathy with their countrymen in their homeland. The meeting was very enthusiastic throughout and was presided over by that veteran Passive Resister, Mr. Parsee-Rustohjee, who had suffered 18 months' imprisonment for his compatriots. Among those present were Messrs. A. H. Moola, Rookwoodjee, M. B. Maharaj, Mahomed Ebrahim, G. A. Jamiet (Capetown), Jack Moodfey, A. H. West, B. E. B. Sigamoney, R. Lugenberthy, A. D. Pillay, Shaik Hindee, S. S. Amod, V. D. Mehta, M. G. Anglia, Sorabjee Rustohjee, S. Devshi, G. D. Lalla, b. Panday, S. P. Butler, V. Devshi, Godlamsing, A. H. Kazi, R. Bughwan, V. Lawrence, M. A. Motata, C. V. Pillay, G. T. Poonater, R. G. Bhalla, B. A. Maghraj, Ambaram Maharaj, H. I. Joshi, C. B. Mehta, M. B. Nair, M. M. Gandhi, L. Gabriel, A. Christopher and others. Numerous telegrams were received from all parts of South Africa.

Mr. Shaik Mehtab's blood-pupil sang of the sufferings of his countrymen in India, which was followed by the chairman's speech.

CHAIRMAN'S SPEECH

The Chairman said that they were met there because of the disturbing news that had come through the local Press, and in an amplified manner through the Indian papers from their motherland. The news told them that the Criminal Law Amendment Bill and the Criminal Law Emergency Powers Act, known popularly as the "Black Bills," were being forced upon their countrymen. Those laws, the Government contended, were necessary for the suppression of anarchical and revolutionary movements, and were not intended to repress political action of any kind; and it seemed most extraordinary that in the face of considered Indian public opinion, and against the unanimous and vigorous protest of the non-official Indian members of the Viceregal Council, one of the two measures had been passed. The very ground which the Rowlett Commission held justified its recommendations for the Bills was the very ground which, from the Indian, and rational point of view, defeated the Commission. That ground Mr. Gandhi according to his manifesto concluded, from the Commission's report, was the alleged existence "of secret violence, confined to isolated and very small parts of India, and to a microscopic body of people." The existence of such men is dangerous to society. But the passing of the Bills is designed to affect the whole of India and its people, and arming the Government with powers out of all proportion to the situation to be dealt with, is a greater danger. But the Commission utterly ignored the historical fact that the Indians in India were by nature the gentlest on earth. They knew that a measure that was of general applicability at the discretion of the authorities lent itself to be used against anyone on any pretext. Those of them who had perused the text of the "Black Bills" would realise the extraordinary and unusual powers which were vested in the authorities, and manifested in several respects that the Bills were contradictory to the fundamental principles of jurisprudence. On suspicion their countrymen might be arbitrarily arrested and ordered to observe such conditions, interfering with their liberty of speech and movement, as the authorities might impose. There was to be no preliminary trial, but a trial by a Court of three judges, from whose decision there shall be no appeal; nor would a man be tried by a jury composed of his peers. He would be entitled to no legal assistance, or the employment of his counsel at a public expense. During the course of his trial and before judgment, the prosecution had the power to prove previous convictions against him to his

prejudice. There shall be no rule of evidence except the manner in which the judges may decide to conduct the matter. The trial, if trial it be called, would take place in camera, and the proceedings might not be published. Mere possession of any seditious document would be presumptive evidence against the one in possession of it, and the onus of proof that it was with him lawfully, and not for circulation, was thrown on him. Any person charged with a particular offence might be convicted of others of which he had had no notification. A person who had been convicted and had served his full term of sentence must report himself, as he might be ordered to do. So for him there was no hope. Once an offender, always an offender; once a suspect always a suspect in the sight of the Government. "Any person who by words or by sign, or by visible representations or otherwise, brings or attempts to bring into hatred or contempt, or excites or attempts to excite disaffection towards, his Majesty or the Government by law established in British India will be punished with transportation for life or a shorter term, to which a fine may be added." It was fortunate for General Hertzog and his followers that they were not Indians and living in India, where if they were to make those utterances they made in South Africa they would have been dealt with in various manners. It was not possible with the time at their disposal to deal with the Bills in all their details. From the matters to which he had referred they would easily see that the Bills provided methods which smacked of the Star Chamber, and anyone who had courted the displeasure of the Government was in the power of the bureaucratic officials. For the spontaneous and loyal services India had so lavishly, in both men and money, rendered to the British Empire they were to-day reaping it in the oppressive measures that were directed against them. India was loyal, and loyal she would always remain; but it was little that in return they expected. They desired the right to live and die as men under the British Raj. Under the circumstances what one would have expected had happened. Their people had been very much disturbed in mind over the Bills, and the manner in which they had been disturbed had been ignored. So they found that one whom they respected, admired, loved, and followed, who spent the prime of his manhood amongst them, unselfishly striving for the betterment of their condition, one whom they knew as Mr. Gandhi, had come to the fore, after sleepless nights of meditation on the Bills. He had shown the action which their countrymen should take to impress upon the Government in unmistakable manner their opposition to the Bills. In deciding to adopt passive resistance as the weapon to remedy the position he had associated with him that gentle, sweet soul, Mrs. Sarojani Naidoo, their singer in verse of Indian pain and pleasure, and that other noble soul so dear to them, Mrs. Gandhi. The suggestion that a movement in any way could be attributed to German influence seemed most extraordinary, especially when it was expressed as having any connection with their revered leader. They had no sympathy with violence of any kind. It was repugnant to the spirit of soul force. They grieved at the loss of life and property in India. The local papers had given reports on the matter, and there could be no two opinions on it. They were, however, glad that there had been a temporary cessation of the passive resistance movement, and they hoped and prayed that the Government would not render it necessary for their countrymen to resort again to the weapon of soul force, for it was in the power of the Government to-day to remove the causes which brought into existence the passive resistance movement there. To them would also be submitted that afternoon resolutions affecting some of their grievances in the Union, and while they would give their unanimous support to these they would remember that their greater duty was to do everything that was reasonable and in keeping with the spirit of soul force, in sympathy and fellow feeling with their countrymen at home, and that they must give them

their first consideration. Their grievances were always with them, and their salvation was in their own hands, and when they realised their position in the Union and acted as one man throughout the Union they would have no doubt the Government would give them the due that was due to them as men.

RESOLUTIONS.

The following resolutions were then unanimously passed, the speakers dealing vigorously with the subjects:—

Proposed by the Chairman, seconded by Mr. B. L. E. Sigamony, and supported by Mr. T. C. Moodley: "This mass meeting of Natal Indians assembled at Durban learns with deep regret of the determination of the Government of India to force upon the Indian people legislation based upon the Rowlatt Commission, calculated to deprive even the most law-abiding citizen of that liberty which the British Constitution holds sacred."

Proposed by Mr. Beethasee Maharaj, seconded by Mr. Lutchman Panday, and supported by Mr. H. I. Joshi: "Whilst deploring the reported acts of violence and loss of life, this meeting records its absolute confidence in the principles of passive resistance as the only weapon that can be used by our compatriots in times of extreme urgency, and resolves to support by every means possible the legitimate aspirations of those who are patriotically opposing these unjust laws."

Proposed by Mr. M. B. Naik, seconded by Mr. R. Bughwan, and supported by Mr. Mahomed Ebrahim: "This meeting of Natal Indians offers its strong sympathy with the Transvaal brethren in the lawful claim to hold and occupy landed property, and considers the attempt to deprive Indians of the right to earn their livelihood by means of trade as unworthy of those bearing the name of British citizen, and trusts that the Government will abide by its undertaking to respect the existing rights of the Indian community."

Proposed by Mr. M. C. Anglia, seconded by Mr. R. Lugenberthy: "That this meeting of the Indians requests the Union Government to take into favourable consideration the removal of Provincial restrictions against inter-Colonial movements of Indians, and for the just and sympathetic administration of the Immigration Restriction Acts and the rules and regulations framed thereunder."

Proposed by Mr. Rooknudeen, seconded by Mr. A. H. Kajeé, and supported by Mr. Poonater: "This meeting of Natal Indians resolves to oppose by every constitutional means the repeated attempts on the part of the Natal Municipal Associations to deprive resident Indians of the municipal franchise by introducing year after year in their draft Municipal Consolidating Ordinances clauses deliberately designed to rob Indians of their existing rights and places on record its grateful thanks to his Honour the Administrator and the Provincial Executive of Natal for so far disallowing all such attempts at racial legislation, and trusts that the rights of the Indian community may continue to be so safeguarded."

Proposed by Mr. B. A. Maghrj, seconded by Mr. M. A. Gomlet, and supported by Mr. A. J. Kobair: "This meeting of Natal Indians considers that the time has now arrived for the extension of the political franchise to all men and women lawfully resident throughout South Africa who may be able to comply with the requirements of the Union Act on the subject, and that the liberal policy existing in the Cape Province should be adopted in all the Provinces of the Union."

Proposed by Mr. A. Christopher, seconded by Mr. A. D. Pillay, and supported by Mr. S. S. Amode: "This meeting of the Natal Indians earnestly requests the Provincial Executive to include Indians in the scheme for free education now enjoyed by Europeans, and about to be extended to the coloured people, and respectfully points out the unfairness of taxing amongst

others, Indian agriculturists by means of a wheel tax to provide free education for certain sections of the community only."

Proposed by Mr. L. Gabriel, seconded by Mr. Goolabsingh, and supported by Mr. Virjee: "That this meeting authorises the Chairman to forward the substance of the foregoing resolutions to our countrymen and to the authorities."

The following resolution: "This mass meeting of Natal Indians ask their Indian representatives on all Peace Celebrations Committee to resign their positions as there can be no Peace celebrations for South African Indians while their brethren in India are tortured under the lawless law called as the Rowlatt Bills, may 'Black Bills,' was submitted by Mr. Sorabjee Rustomjee.

At the termination of the mass meeting a second mass meeting was immediately held under the chairmanship of Mr. Abdool Hack Kajeer Rahimtoola, comprising practically the same audience, when the above resolution, ruled out at the first, was proposed by Mr. Sorabjee Rustomjee, seconded by Mr. Abdula Kajeer, and supported by Mr. B. L. E. Sigamoney, and carried with only two dissentients.

JOHANNESBURG'S PROTEST MEETING

A well-attended mass meeting of the Transvaal British Indian Association was held at the Patidar Hall, Johannesburg, on Sunday, the 27th ultimo. Mr. E. I. Asvat, the chairman, presided. The chairman, in his remarks, said that he had hoped to see the dawn of a glorious era in the annals of the Indian Empire on the successful termination of the war, but, much to his dismay and that of the whole Indian world, he saw measures on top of measures being enacted to oppress the people of India. The news that the present unrest is attributable to the fall of the Ottoman Empire came to him as a thunderbolt. Never, at any time, had a subject race served a King better than the Indian people during this great war. If, ever, he said, there were any intentions, either through German intrigues or revolutionary propaganda, to overthrow the British Rule in India, no better opportunity could have been afforded than during the continuance of the war. Instead of the Indian people revolting, as is alleged by the bureaucracy of India, they rallied round the King-Emperor, and were prepared to shed the last drop of blood and contribute the last shilling for the cause.

There was never any intention to separate ourselves from the British Raj, said Mr. Asvat; all that they wanted was to be treated fairly and allowed to advance so as to become worthy Members of the Empire, and thereby be an asset rather than a drag on it.

There were several other speakers, much in the same strain, and the following resolutions were submitted to the meeting and were carried unanimously:—

"This Emergency Mass Meeting of the Transvaal British Indian Association held at Johannesburg on the 27th April, 1919, places upon record its sense of utter disappointment at the attitude and action of the Viceroy and his nominated advisers in passing the Rowlatt Bills in the face of the unanimous protest of the Indian nation. This meeting is of the opinion that in view of the entirely peaceful state of the Indian Empire, prior to this legislation, the Bills are uncalled for and unnecessary measures, and as such are an insult and degradation to the people of India. The Black Bills are wholly contrary to the spirit of the repeated promises and assurances given by the Imperial authorities and statesmen regarding Indian constitutional reforms, and show of the gravest ingratitude for the great sacrifices willingly made by the Indian Empire in the cause of oppressed people. This meeting emphatically repudiates the allegation that the present Indian discontent is the result of revolutionary propaganda, and rejects the unworthy insinuation that the unrest is attributable to the fall of the Ottoman Empire, and condemns such explanation as a base subterfuge

invented by the bureaucracy in India to stifle and crush legitimate movements towards Home Rule and Self-Determination."

The above was proposed by Mr. M. G. Patel, seconded by Mr. R. Sarfudin and supported by Messrs. P. Naidoo, A. L. Gabru, and D. Kalanjee.

"This Mass Meeting expresses its whole-hearted approval of the demands put forward by Mahatma Gandhi and his co-workers in connection with the Rowlatt Bills and other oppressive measures as being in direct conflict with the spirit and intention of the proposed Montague-Chelmsford Reforms and requests that the Imperial Government may, in justice and in redemption of repeated promises made to the Indian Nation, be pleased to remove from the statute-book the most humiliating piece of legislation ever enacted in the annals of the Empire. This meeting is emphatically of opinion that the continuation of the offensive legislation on the statute-book will be the fruitful source of ever-growing discontent, unrest and unhappiness not only within the Indian Empire but wherever Indians are resident. This meeting is of opinion that, by this one fateful stroke, the Indian Government has wholly forfeited the trust of the people, and prays that the Imperial Government may give effect to the suggestion made at Delhi Durbar, and appoint to the exalted position of Viceroy a member of the Royal House, and desites to express the confidence that such a step would promote good feelings among the subjects of the King-Emperor, allay the present feeling of distrust and suspicion, tend to closer amity between the Indian and European population and promote the glory of the British Empire."

This was proposed by Mr. Habib Motan, seconded by Mr. M. P. Fancy and supported by Messrs. R. V. Patel, P. K. Naidoo, Suleman Patel and Khushalbai Morarbbhai.

SITUATION IN INDIA

EXTRACTS FROM REUTERS' CABLES

London, April 19.—It was officially stated late to day that reports from the Punjab show that two British officers were injured, a soldier killed, and the Treasury attacked at Kasu.

A message from Amritsar, dated April 13, reports that, in defiance of the proclamation forbidding meetings, a number were held, as a result of which the troops were obliged to fire on the mob, among whom there were some 200 casualties.

On the North-West Frontier, on April 13, an attempt was made to close the shops at Peshawar, and mass meetings were held, in which the Hindus took part. Speeches were made advocating a boycott of British goods, but there were no disturbances.

There were 15 casualties at Delhi yesterday, as the result of the troops being obliged to fire. One man was killed.

London, April 22.—Latest telegrams received by Reuter from India indicate that the moderate elements are rallying in support of law and order against the extremists.

Reuter's Bombay correspondent, telegraphing on April 18th, says that Mr. Gandhi has issued a statement advising a temporary suspension of the passive resistance movement, and urging his supporters to assist the Government to restore order in every way possible.

Reuter's Lahore correspondent reports that the Mohammedan leaders in the Punjab, in a manifesto drawn up by them, earnestly appeal to their countrymen, especially the Moslems, to abandon the passive resistance and obey the authority, and take effective steps to restore law and order.

Reuter's Simla correspondent, in a message dated April 20, announces that martial law has been proclaimed in the Gujarat district.

NEW REPRESSIVE INDIAN LEGISLATION

PART III.

CONDITION OF APPLICATION OF PART III.

(Continued from page 62)

32. If the Governor-General-in-Council is satisfied that scheduled offences have been or are being committed in the whole or any part of British India to such an extent as to endanger the public safety, he may, by notification in the Gazette of India, make a declaration to that effect, and thereupon the provisions of this Part shall come into force in the area specified in the notification.

POWERS EXERCISABLE WHEN PART III. IS IN FORCE.

33. (1) Where, in the opinion of the Local Government, there are reasonable grounds for believing that any person has been or is concerned in such area in any scheduled offence, the Local Government may make in respect of such person any order authorised by section 21, and may further by order in writing direct—

- (a) the arrest of any such person without warrant;
- (b) the confinement of any such person in such place and under such conditions and restrictions as it may specify; and
- (c) the search of any place specified in the order which, in the opinion of the Local Government, has been, is being, or is about to be, used by any person for any purpose prejudicial to the public safety.

(2) The arrest of any person in pursuance of an order under clause (a) of sub-section (1) may be effected at any place where he may be found by any police-officer or by any other officer of Government to whom the order may be directed.

(3) An order for confinement under clause (b) or for search under clause (c) of sub-section (1) may be carried out by any officer of Government to whom the order may be directed, and such officer may use any and every means to enforce the same.

ARREST.

34. Any person making an arrest in pursuance of an order under clause (a) of section 33 (1) shall forthwith report the fact to the Local Government and, pending receipt of the order of the Local Government, may by order in writing commit any person so-arrested to such custody as the Local Government may by general or special order specify in this behalf.

Provided that no person shall be detained in such custody for a period exceeding fifteen days.

SEARCH.

35. An order for the search of any place issued under the provisions of clause (c) of section 33 (1) shall be deemed to be a search warrant issued by the District Magistrate having jurisdiction in the place specified therein, and shall be sufficient authority for the seizure of anything found in such place which the person executing the order has reason to believe is being used, or is likely to be used for any purpose prejudicial to the public safety, and the provisions of the Code, so far as they can be made applicable, shall apply to searches made under the authority of any such order and to the disposal of any property seized in any such search.

APPLICATION OF PART II.—PROCEDURE.

36. Where an order (other than an order for arrest or search) has been made under section 33, the provisions of sections 22 to 26 shall apply in the same way as if the order were an order made under section 21, save that, on receipt of the report of the investigating authority, the Local Government may, subject to the conditions prescribed by section 26, make any order which is authorized by section 33, and sections 22 to 26 and 28 to 31 shall be deemed to be included in this Part.

PENALTY FOR DISOBEYANCE TO ORDER UNDER

THIS PART.

37. If any person fails to comply with, or attempts to evade, any order made under section 33 or section 36 other than an order to furnish security, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to one year, or with fine, or with both.

PART IV.

PERSONS ALREADY UNDER EXECUTIVE CONTROL.

38. (1) On the expiration of the Defence of India (Criminal Law Amendment) Act, 1915, every person in respect of whom an order under rule 3 of the Defence of India (Consolidation) Rules, 1915, was in force immediately before the expiration of that Act, and who has in the opinion of the Local Government been concerned in any scheduled offence, or who is on such expiration in confinement in accordance with the provisions of the Bengal State Prisoners Regulation, 1818, shall be deemed to be a person resident in an area in which a notification under section 32 is in force, and the provisions of Part III shall apply to every such person accordingly, save that no reference to the investigating authority shall be necessary.

(2) On the expiration of the Ingress into India Ordinance, 1914, as continued in force by the Emergency Legislation Continuance Act, 1915, any person in respect of whom an order was in force immediately before such expiration under section 2 of that Ordinance read with clause (b) or clause (c) of sub-section (2) of section 3 of the Foreigners Ordinance, 1914, shall be deemed to be a person resident in an area in which a notification under section 20 is in force, and the provisions of Part II shall apply to every such person accordingly, save that no reference to the investigating authority shall be necessary.

PART V.

EFFECT OF CANCELLATION OF NOTIFICATIONS UNDER

SECTIONS 3, 20 OR 32.

39. When a notification issued under section 3 or section 20 or section 32 is cancelled, such cancellation shall not effect any trial, investigation or order commenced or made under this Act, and such trial, investigation or order may be continued or enforced, and on the completion of any such investigation, any order which might otherwise have been made may be made and enforced, as if such notification had not been cancelled.

EFFECT OF ORDERS MADE UNDER PARTS II. AND III. OUTSIDE NOTIFIED AREA.

40. (1) An order made under Part II. or Part III. directing a person to remain or reside in any area in British India outside the area in which such Part is in force shall be as valid as and enforceable in like manner as if such Part were in force throughout British India.

(2) An order made under clause (a) of section 33 (1) for the arrest of any person may be executed at any place in British India outside the area in which Part III. is in force, and the same procedure shall be followed as if Part III. was in force throughout British India.

Provided that, if the arrest is made outside the province of the Local Government which made the order, the report required by section 34 shall be made to that Local Government, and the period of detention limited by the proviso to that section shall be extended to thirty days.

ORDERS UNDER THIS ACT NOT TO BE CALLED IN QUESTION BY THE COURTS.

41. No order under this Act shall be called in question in any Court, and no suit or prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which is in good faith done or intended to be done under this Act.

ઈન્ડિયન ઓપિનિયન.

પુસ્તક ૧૭ મું.

ફ્રીડેસ, શુક્રવાર, તારીખ ૨ મે ૧૯૧૬.

અંક ૧૮

નોંધ અને સમાચાર

ગયા સ્વીવારની ડરખાનની માસ મીટીંગના પ્રમુખ સાહેબે મા. મોરાબજી હસ્તમજીનાં ઠરાવને નીચમ બદલ ગણી કાઢવાનું વાજબી ધારણું હતું એ ધણજી કમનસીબ બંધું હતું. એ ઠરાવમાં પીસ સેલીએશન કમીટી એટલે કે જ્યારે સલેક થઇ ગય ત્યારે તેની ઉજવણી કરવાની વ્યવસ્થા કરનાર કમીટી ઉપર દિદી કોમનું સત્તાવર રીતે પ્રતિનિધિત્વ બોગવનારા જે સભ્યો છે તેઓને પોતાની જગ્યાનું ગણનામુ આપી દેવાની માંગણી કરવામાં આવી હતી. કેમકે જ્યારે દિંદુસ્તાનમાં આપણાં ભાઈઓ રોલેટ કાયદા રૂપી ખેડીમાં જકડાયા છે ત્યારે દક્ષિણ આફ્રિકાના આપણા ભાઈઓ સુલેહનો દિવસ થી રીતે ઉજવી શકે ?

એ ઠરાવ નીચમ બદલ દતો વા ન દતો છતાં એટલી આગત તો સ્પષ્ટજ હતી કે આખી મીટીંગનો ધણજી મોટો ભા એ ઠરાવ પસાર કરવા ઇચ્છતો હતો. અને નીચમ બદલ ગણી કાઢવા છતાં છેવટે નવા પ્રમુખ હેલ્ડા પુરતજ મગેલી ખીજી મીટીંગ એ ઠરાવને પસાર કરી દીધો દતો. અને અમને લાગે છે કે તેમ કરવામાં દીદી કેમ આ ટીકણેની પોતા ની ગજબી ફરજ બંધવી હતી.

આવા સમયે માત્ર ઠરાવો કરી બેસી રહેવું એ પુરતું નથીજ. અને તેથીજ મીટીંગની માન્યતા એવી હતી કે જે વખતે આપણા પોતાનાજ દેશમાં સલેહ નથી તે વખતે દક્ષિણ આફ્રિકાના દીદીઓથી સુલેહની ઉજવણીમાં ભાગ લઇ શકાય નહીં. મીટીંગની આ માન્યતા વાજબી હતી એમ તો સજી કોપથી સમજી શકાવું જોઇએ અને દીદીઓથી તો અવશ્ય સમજવું જ જોઇએ.

મા. સહયદ મહમદ સહયદ સીદીક જેઓ જોદાનીસબરગ થી દુકાદા રહતને માટે ડરખાન પધાર્યા હતા તેઓએ ગયા શુક્રવારે ફ્રીજ ભાઈઓ સાથે મી એમ. એચ ઇસ્માઈલની મોટરમાં ફ્રીડેસ સસ્થાની પુલાકાત લીધી હતી.

'નારાલ' મરકુરી' ને એક તાર જણાવે છે કે એશીયાટીકાના વેપાર ના સંબંધમાં જરમીસ્ટનની એબર એફ કોમરસે હમણા બેંગ્લો સીલિકટ કમીટીને હયાત કાયદામાં સુધારો કરવા પહેલાં ડ્રાસિવાલમાં જુબાની લેવાને એક કમીશન નીમવાનું કહેવાનો ઠરાવ કીધો છે. કાયદાને નરમ બનાવી દેવાની સામે એબર સખત રીતે વિરુદ્ધ છે અને દિદીઓ જેમ, હમણા લીમીટેડ લાયબીલીટી કંપનીઓ કરી કાયદાને ઉડાવી દે છે તેમ તેઓ ઉડાવી ન દઈ શકે એવો સરકારે કાયદો કરવો જોઈએ.

હકીકતમાં લીમીટેડ લાયબીલીટી કંપનીઓ કરવાથી દિદીઓ કંઈ કાયદાને ઉડાવતા નથી. તેઓને તેમ કરવાનો કાયદેસર રક છે એવો સુપ્રીમ કોર્ટે જ ચુકાદો આપ્યો છે અને સંલેકટ કમીટી ગમે તે કાયદો ઉપર આવે છતાં એ હકીકત તો કાયમજ રહેશે.

"ઈન્ડિયન ઓપીનિયન"

શુક્રવાર, તા. ૨ મે સંન ૧૯૧૬.

ડરખાનની દીદી કોમ કેમ જણે કુબકરથુની નીદામાંથી જગી હોય એવો આમાસ ગયા રવીવારની રવીવારની મીટીંગ મીટીંગનો દોર જોતાં સાધારણ રીતે આવતો દતો. પરંતુ આવા સમયે એ દીદી કોમ પાસેથી એ કરતાં લેશ પણ ઓછી આશા રાખવામાં આવે તો પછી આ અંકના આગલા પાના ઉપર આપવામાં આવેલા ચીત્રના જેવી દીંદુસ્તાનની દશા યાવ તેમાં જરા પણ અજબબી જેવું નજ ગણાય. જોદાનીસબરગ તેમજ ડરખાન જેવા મુખ્ય મથકો દીદિ પ્રત્યેની પોતાની ફરજ આ વખતે સમજી શક્યા છે એ વાજબીજ થયું છે અને એટલે ફરજે એ ખુશ થવા જેવું છે. દીંદુસ્તાન માં આવી મદાન લડન શા કારણસર આલી રહી છે એ વાતથી હવે તો અબજુમાં અબજુ દીદી પુણ્ય લાગ્યેજ અણ જાણ્યો હશે. તે એટલું તો સમજી શક્યો હશે કે દીંદુસ્તાનમાં આપણા ભાઈઓની ઉપર સરકારે એક જુલમી કાયદો નાખ્યો છે જે આપણી મનુષ્ય તરીકેની સ્વતંત્રતા છીનવી લેનારો છે. અને તેથી આપણા ભાઈઓ તેની સામે થયા છે. પરંતુ અજબબી પમાડનારી બીના તો એ છે કે આંદોલી સરળ વાત આપણા 'નારાલ એડવરટીઝમન્ટ' જેવા જાણીતા પત્રના અધીપતીથી સમજી શકાઇ નથી. જે કે એમ કહેવું એ તેની શુદ્ધિતું અપમાન કરવા જેવું છે છતાં પોતાના લખાણ ઉપરથી તો તેણે એવુંજ બતાવી આપ્યું છે કે તેનાથી એ વાત નથી સમજી શકાઇ. ડરખાનની માસ મીટીંગનો આખો હેવાલ બદલ પડેલો હોવા છતાં અને તેમાં પસાર થયેલા ઠરાવો પોતાનાજ જાવામાં પ્રગટ થયા હોવા છતાં અમારા ભાઈમિધ પત્રને હરદયાળ નામની એક વ્યક્તીના લખાણનું ટાંચણ કરી દીદીઓની સામે પ્રકાર કરવાનું, દીલ થઇ આવ્યું છે. એ લખાણમાં આ 'નામાંકીત' શબ્દે કુનીયાની નજરમાં પોતાના દેશી ભાઈઓની આખરને કલક લગાડવાનો પ્રયાસ કીધો છે. ઉપર જણાવેલી માસ મીટીંગમાં જે કે પ્રમુખે તેમજ આખી મીટીંગ કોઇ પણ પ્રકારના બળાકારને ટેકા આપ્યોજ નહીં હતો અને માત્ર સન્યાસદનેજ કે આપનારો ઠરાવ તથા હજાર દીદીઓએ સાવનુમતે

પસાર કરીએ હતો છતાં એ હકીકતને અમારા ભાષ્યમાં પત્રે
 તીલાંજલી આપી છે અને જણાવે છે કે "સંબંધીત છે
 કે અર્થ કાલની મીટીંગ આ અત્યંત કેટલાકનાં તરફથી એક
 આપવાં મળી હતી અને એમ હોવાથી અને સ્પષ્ટપણે કહીશું
 કે અમે દીલ્લીની છીએ." આમ કહી 'નાટાલ એક્સપ્રેસ' એ
 એવું બતાવવાનો પ્રયાસ કરે છે કે આપણે જન માલનો
 નાશ કરનારાઓને એક આપવા અહાર પડ્યા છીએ
 અમારે જણાવવું જોઈએ કે પોતાની સમક્ષ ખરી હકીકતો
 રજુ થયા છતાં 'એક્સપ્રેસ' આવી વધુ છે એ
 તેનો કેવળ એક જ ઉદ્દેશ જનાવે છે અને તે તેનો જાણી
 વાચનારી બહેર પ્રજા અને ખાસ કરીને અંગ્રેજ પ્રજાને
 ઉપા રસ્તે દોરવાનો જ હોઈ શકે એમ અમને લાગે છે. વળી
 આજળ ચાલતાં એ પત્ર જણાવે છે કે "એક તરફથી દક્ષીણ
 આફ્રિકાની ફ્રેન્ચ-આધારના હકોની માગણી કરનારાં ઠરાવો
 પસાર કરવા અને બીજાં યાસે અન્ય દેશોમાં કાયદાની
 સામે પ્રવાની હીલ્લાલ કરનારા લોકોને ઉત્તેજન આપવું એ
 નીરવરજક છે."- આનો અર્થ એ થયો કે આપણાં ભાષ્યો
 કે જે પોતાની સામે આખા દેશના વિરોધને પશુ નહીં ગણ્ય
 કારી પોતાનું ધાર્યું કરવાની સત્તા ધરાવનારી સરકારે કોઈ
 ખેસારેલા એક જુલમી અને અન્યાયી કાયદાની સામે પોકાર
 ઉઠાવી રહ્યા છે, તેઓને આપણે એક આપીએ છીએ તેથી
 દક્ષીણ આફ્રિકામાં આપણને લાગુ પડનારા કાયદાઓ જનાવ
 વામાં આપણો હાથ હોવાની માગણી કરવાનો આપણને હક
 નથી! હાંદીમાં જે ચળવળ—પ્રવામરકીનું પ્રદર્શન કરનારી
 નહીં પરંતુ જે નીતી અને ધરમના ધોરણ ઉપર ચાલી રહી
 છે એ—ઉપરથીએક સાંધાણુ છુદ્ધિનો માણસ પશુ એટલું તો
 સમજી શકે કે સખળા દેશોનું બંધારણુ એવું હોવું જોઈએ
 કે જેથી સખળા લામક માણસોને મતાધિકાર આપવામાં આવે
 અને નહીં કે કેવળ ચુટી કાઢેલા જુજનેજ. 'એક્સપ્રેસ' એ
 અને દક્ષીણ આફ્રિકાના અન્ય જાપાઓ કે જે
 બોલશેવીકમ અને જરમન અસરની વાતો કરે છે તેઓ યુ
 એવી એવકુરીબરેલી વાતોથી જનસમાજની આખમાં ધુળ
 નાખવા ઇચ્છે છે? યુ તેઓ એ જણતા નથી કે રોલેટ
 બીલ પસાર થવા સામે ધારાસભાના સખળા કોઈનીયકત
 સખેએ સખત વાંધા ઉઠાવ્યો હતો, એ કે સરકારી સખેઓની
 આજળ તેઓનો મત ટકી શક્યો નહોતો? વળી કાયદો
 પસાર નહીં કરવાની સરકારને આજીજી કરનારી સભાઓ
 દેશના સખળા ભાગોમાં કારાઈ હતી એ વાતથી યુ તેઓ
 અજાણવા છે? મારામરીના ખબરો જોકે એજાનક એ
 છતાં એટલું તો સહુ કોઈ જાણે છે કે એ રહીને સખોત્રકી
 મદલ્ય કરતોજ નથી. જ્યાં બહેર ખળભળાટ મચી
 રહ્યો હોય છે તેવી જગ્યાએ અઠાની કુલકખેર તો હમેશાં
 મળીજ આવે છે. યુ અમારા ભાષ્યમાં પત્રો એવું માને
 છે કે આવી મારામરીઓ કદાચ સખ વખે તેથી પ્રમાણીકપણે
 વાંધા ઉઠાવનારે યુગા બેસી રહી અપમાને અને નામોશી
 લહન કરી લેવા-જો એ? હાંદી કામ એથી ઉલટો મત
 ધરાવે છે. હાંદીઓએ ઉઠાવેલા વાંધાનું ખરું સરણુ યુ છે
 તેનો જો અમારા ભાષ્યમાં પત્રો પ્રથમે અભ્યાસ કરવાનું
 આપણુ વાપરતો તો અમને ખાતી છે કે તેઓ લોકમાને
 જેટલો હમણુ કેળવી શકે છે તે કરતાં વધારે સારી રીતે
 કેળવી શકશે.

ડરબનમાં મળેલી ગંભીર મીટીંગ

હાંદીની સરકારના જુલમી પગલાં સામે નાટાલના હાંદીઓનો પોકાર

યુનીયનમાં થતા ગેરબંધાર સામે પ્રોટેસ્ટના ઠરાવો.
 જ્યાં સ્વીકારે ડરબનમાં વીક્ટોરીયા સ્ટ્રીટ વાળા સવત હોલમાં
 હાંદીમાં આપણા ભાઈઓ ઉપર પડતા જુલમ સામે પોકાર એક
 વખા અને તેઓની તરફ દિલસોજીની જાંજી-કરણવવા હાંદીઓ
 ની એક ગંભીર મીટીંગ મળી હતી જે વખતે ઘણીજ દુક સુદ
 ની ધબક આપવા છતાં હોલ ચીકાર ભરાઈ ગયો હતો. હોલ
 ની કાજરી લગભગ વજુ હબરથી ઉપરની હતી. મીટીંગમાં હોલ
 સુધી ઘણીજ વસ્તુક વર્તી રહ્યો હતો. વળી ડરબનનાં આપણા
 મુરબી અને અહીંની સલામતી મી. પારસી-ફરતમજ કે જેઓએ
 જામને ખાતર ૧૮ માસની જેલ ભોગવી હતી તેઓએ મીટીંગનું
 પ્રમુખસ્થાન લેવાનું કલુલ કરી મીટીંગની શોભામાં ઘણીજ વધારો
 કર્યો હતો. હાજર થયેલા અહીંના મહત્વનાં મેસરસ એ.
 એચ. યુસા, રહુલીન, એમ. વી. મહારાજ, મહમદ ઉઘાલીમ,
 જી. એ. જમીટ (કિપટાઈન), એક યુરલે, એ. એચ. વેરલ, બી.
 એલ. ઈ. સીમામણી, આર. લમનવરથી, એ. ડી. પીલે, રોષ
 હીમેદ, એસ. એસ. આમદ, વી. ડી. મહેતા, સામજી દેવશી, વજુ
 તજ દેવશી, એમ. સી. આંગલીયા, ફેરાબજી ફરતમજ, જી. ડી.
 લાલા, સી. ડી. પુનાવર, એલ. પાંડે, એસ. પી. બલ્લર, યુલાઈ
 સીક, એ. એચ. કાગી, આર. લમખાન, વી. લોરેન્સ, એમ. એ.
 મોટાલા, સી. વી. પીલે, આર. જી. લાલા, બી. એ. મેધરાજ,
 અમારામ મહારાજ, એચ. આઈ. એસી, એમ. બી. નાયક, મુલ્લી
 લાલ મુધી, એલ. જીઓલક, એ. કિરેદોર વિગેરે હતા.

એક આપનારા સંદેશાઓ

જેહાનીસબરમથી ઠરા. બિ. ઉન્નિયન એસોસીએશન, કીનીખન,
 મેરીટકમરમ, ટોંગાટ, વેરલમ, વિગેરે. જુદા જુદા સખેઓથી મીટી
 અને એક આપનારા અને દિલસોજીના તારે મોકલવામાં આવ્યા
 હતા જે મીટીંગ સમક્ષ વાંચી સંભળાવવામાં આવ્યા હતા.
 સરઆતમાં મી. રોષ મહેતાબના આંધળા શિષ્યે હાંદીના દુખો
 નું દહવને પીગલાવનાર કાળ્ય માર્ક સંભળાવ્યું હતું. (જે અન્ય
 સખે આપવામાં આવ્યું છે). તે પછી પ્રમુખ સાહેબનું ભાષણ
 અંગ્રેજમાં વાંચવામાં આવ્યું હતું જે નીચે પ્રમાણે હતું:-

પ્રમુખનું ભાષણ

સ્વદેશી અધુઓ-આને આપણે અને લેળા થવાનું કારણુ એ
 છે કે આપણા અત્યુગીથી આવેલા દેલ્લાઈ રોકાનક પગરો
 અનેના હામઓ મરથી આપણા જણવામાં આવ્યા છે અને જે
 ખબરો આપણા દેશી હાપાઓ પરથી આપણે વધારે સ્પષ્ટપણે
 જાણી શક્યા છીએ. એ ખબરો પરથી એવું જણાય છે કે હાંદી
 માં આપણા ભાઈઓ ઉપર જે જુલમી કાયદાઓ જબરદસ્તીથી
 નાખવામાં આવ્યા છે. એ કાયદાઓ રોલેટ-બીલોના નામથી
 જાણવાય છે અને આપણી ભાઈઓએ તેને નાસ્તવ્યકીરીતે "કાલા
 કાયદા"નું નામ આપેલું છે. તેમાંના એક કાયદાને કીમીનલ લો
 એમેન્ડમેન્ટ બીલ અને બીજાને કીમીનલ લો ઇમરજન્સી પાવરસ
 એક્ટનું નામ આપવામાં આવ્યું છે. હવે હાંદીની સરકાર એવી
 દલીલ કરે છે કે આ કાયદાઓ રાજ્ય માંથી બંદ કરનારી અને
 રીટુરી દિલવાલોને દળાવી દેવાને માટે જરૂરના છે અને કોઈ પશુ
 પ્રકારની રાજ્યદારી દિલવાલોને અટકાવવાનો તેનો હેતુ નથી.
 અલલ અભવજો પમારનારી બાબત તો એ છે કે હાંદીઓના
 બહેર મત અને વાઈસરોયની ધારાસભાના બીનસરકારી હાંદી
 સખેઓના અલલ સખત અને એકબી-વિરોધનો પશુ ખર્ચાઈ
 કીધા વખર ઉપલા ભેગાનો એક કાયદો સરકારે પસાર કરી લીધો
 છે. રોલેટ કીમીનલ આ કાયદાઓને માટે પોતાની ભલામણોને
 જે આધારે વાજબી ગણી છે એજ આધાર હાંદીઓના અને સ્વાજ

ની રીતે વિચાર કરનારાઓના મત પ્રમાણે જેવાજીવી ગણવામાં આવ્યાં છે. શ્રી. ગાંધીએ પોતાના ભક્ષેનામાંમાં એવું જણાવ્યું છે કે, "એ રીવાજ ઉપરથી જે તે સ્વપ્ન રીતે એજ નિરણય આપું કે કુપી પુનામરથી રૂપી રામ હિંદુસ્તાનમાં સક્રિય સેવે માં અને કુટા છવાઈ અને બહુ વેણા યોગેમાં સુદૃઢ સુખ્યામાં ફેલાયલો છે. આજા હોલોની કુટલી સમજાવેને સારુ જરૂર બયંકર છે. પણ આ ભેખમ કરતાં વધારે બયંકર તે આ બીલો છે. જે આજા હિંદુસ્તાનને લાગુ પાડવા ધારેલાં છે, અને જે, જે નિયતિ નખી સુધરી શકે તે નિયતિ સુધારવાને સરકારના હાથ માં કુદાઈ આપનારાં છે. વળી કમીએ એક અધિતહાસિક બીતાનું જેવળ દુરલભ કર્યું છે, અને તે એ છે કે હિંદુસ્તાનના ભોટા લોટા તે પોતાના કલ્પના કામળતાને સારુ પૃથ્વીમાં પંજા વલા છે." તમો બલો છે કે જે કાષ્ટો સત્તાધિકારીઓની સુન સુરીમાં આવે તેમ કાષ્ટાનુ રીતે વખરી. સકાંચ તેમ કોય તે કાષ્ટો કોઈ પણ બહુતે કોઈ પણ માણસની કૃપર વાપરી સકાઈ છે. જેઓએ આ "કલ્પ બીલો"ની ત્રીજો ત્રીજી છે તેઓએ બીલો સત્તાધિકારીએ જેવી અમાધારણ અને અભયથી પ્રવેલી સલા એ આપનારાં છે એ સ્વપ્ન રીતે સચલ કલ્પા કલ્પે અને નામ તા સુજ સિંધાતોલું શ્રુત્ય એ કલ્પો અંદા કરવારા છે એ એક કલ્પાજ હશે. એ બીલોએ અધિકારીઓને આપણા હાઈએને માત્ર કાષ્ટીજ પકડવાની અહે તેઓની જાલવાની તિમજ દિલ શાહીની સ્વતંત્રતામાં વિમ નાખનારા અને તેવા કુખો કરવાની અધિકારીઓને સત્તા મલે છે વળી તેઓની પ્રાથમીક તપાસ વહી થતાં વલુ જલોની ફેરટ સમજણ તેઓને ખડા કરી દેવા માં આવશે અને તેઓના સુકાદાની સામે અપીલ થઈ સકરી નહીં. મહીલાતની મદદ લેવાની કે પોતાના તરફથી વકીલને હાજર કરવા ની તેઓને સવા રહેશે નહીં! વળી આરોપીની તપાસ પુરી થયાં મહેલાં આરોપી તરફ જેમ ઉપલવવાને ખાતર આરોપીના આગલ, ગુન્દાઓ સાબીત કરવાની ફરિયાદીને સત્તા રહેશે. જલો કરાવ કરે તે પ્રમાણે તેસ કલ્પાથી કલ્પારે અને મુખાની લેવાના નીચેના પાણવાને તેઓ કલ્પાએ નહીં. આર્વ પ્રપાસ, જે તેને વપાસ (1) કહી સકાવી કોઈ તે, તે બંને પ્રારણે સુકાવાયે અને તેઓ ફેનલ બહેરુ થશે નહીં. કોઈની પાસેથી સજાદારી ફરિયાદને મળી આવશે તે એજ તેના વરકુનો ગુન્દો સાબીત કરવાને પુરતો પુરાવે ગણાયે અને એ ફરિયાદે આરોપીની પાસે કાષ્ટકસક હવ અને નહીં કે તેનો ફેલાવો કરવાને માટે, એ પુરવાર કરવાનું આરો પીની કૃપર સુકામાં આવશે. આરોપીને જે માસ ગુન્દા માટે પકડવામાં આવ્યે; હવે તે ગુન્દો પુરવાર નહીં કરા તેને સૈતવળી આપ્યા સિવાયજ કોઈ બીલ ગુન્દાને માટે પણ તેને સભ થઈ સકશે. વળી એક માણસને ધયથી સભ તેણે પુરી કીમા પછી તે માણસે તેમ કરમાવવામાં આવે તે સુજળ પોતાની હાજરી આપ્યા કરવી પડશે. એટલે એવા માણસને માટે લો કરી આ-શાળ રાખવાપણું હોતું નથી. એક વખત ગુન્દોમાર કર્યો એટલે કો સરકારની આંખમાં લો સકાને માટે ગુન્દોમારજ રહેશે. અને સરકારના નવતામાંથી સુકત થશે નહીં. કોઈ પણ માણસને વિલે તેણે કોઈ પણ રીતે ના. યહોનરાહની સરકારની સામે બીન વકા દારી જે વીરકાર ઉત્પન્ન કરાવેલો છે એવું પુરવાર થશે તે બિટીસ હિંદના કામદા અમાણે તેવા માણસને જન્મ દેશનિકાલની અથવા બીજી અને દંડની સભ થશે. જનરલ હરટોગ અને તેના અનુ આથીએ એટલા નરીબદાર છે કે તેઓનું રહેણાણ હિંદમાં નથી. કેમકે એ તેઓ હિંદમાં વહેતા હોત અને એ જેવી ઉક્તીઓ તેઓ સાથેય આક્રિમાં ફરી શકે છે તેવી ઉક્તીઓ તેઓ હિંદુસ્તાન માં કરતે તેા લાં તેઓની ઉપર અમેક પ્રકારે કામ થાલી શકતે ! હાઈએ, આપણી સમજા જે વખત રહેશે છે તેટલા વખતમાં બીલોની સપળી વીચેતામાં આપણથી ઉતરી સકાય તિમ નથી. ઉગ્ગલોની અંદર રહાર મેખરની જે રૂલીએ હતી તેને પણ આંટી દેનારી રૂલીએ આ બીલોમાં હાખલ કરવામાં આવી છે. અને જે કોઈ પણ કલ્પે કલ્પે સરકારની તાપુરી મેળવશે તે હિંદની આપ

જી અગલદારીની સત્તાઓને એમ થઈ પડશે. હિંદ વિદીસ શહેનશાહને જે મહાન વકાદારી બતાવી છે અને સુખ્ય અને અલગ નાણાની જે ઉદાર મદદ કરી છે તેનો બહલો હિંદને આ ગુલમી કાવદાઓથી આપવામાં આવે છે. હિંદ તે વકાદાર છે અને સદા વકાદાર રહેશેજ પરંતુ તેના બહલા તરીકે તેઓ માત્ર એટલુંજ માને છે કે બિટીસ ગળમાં મનુષ્ય તરીકે છવવાના અને મરવાને તેઓને હક મલે. હાઈએ, આ સભેમાં આ-પણે જેવી ભાયા શાખી રાષ્ટ્રોએ તેવુંજ બન્યું છે. આ બીલોને લીધે આપણા યોગેમાં ધણીજ અશાંતિ ફેલાઈ હતી પરંતુ એ અશાંતિની ફરકાર કરવામાં આવી નહીં. તેને પરિભ્રમી આપણે જેઈએ છીએ કે જે નરને માટે આપણે ધણુંજ માન ધરાવીએ છીએ જેમને આપણે ઘણીએ છીએ જેમણે પોતાની ઉગ્ગલોને પ્રમતી વચ્ચે આપણી વચ્ચે રૂલી આપણી સ્થિતિ સુધારવાને નિરવારણપણે મહેનત કરવામાં ગાળ્યો છે તે માં. ગાંધી આ બીલો ઉપર ધણા ઉગ્ગલમાં કરવા પછી આ ઠાંકણે આગળ પડ્યા છે અને બીલો સામેના આપણા વાંધા વિષે સુધારને અચૂકપણે અસર કરવાને ગીરજ આપણા હાઈએને બતાવી આપ્યો છે. અને જે સલામહના મારમમાં તેઓએ હિંદના સુખ દુઃખનું રાન કરનાર નમ્ર જાને સુદર આલ્યા મીટીસ સરોહી તાવકુ અને બીએ મહાન આદમા કે જેને આપણે અલંત ઘાહીએ છીએ તે મીટીસ માંથીને પોતાની સામે સામેલ કીધાં છે. આ દિલવાલ અને વળી ખાસ કરીને જેમાં આપણા માનવંત આગેવાન સામેલ છે તેમાં જરમનને હાથ રહેશે છે જેમ કહેવું એ તેા અલંત અભયથી પ્રવેશ અને માની પ્ર સકાય તેવુંજ છે. કોઈ પણ પ્રકાર ના બળાકાર તરફ આપણે દિલસોહ ધરાવતાજ નથી. આલ બળથી એ વિરલ છે હિંદમાં થયેલી બન માલની ધુવારીને માટે આપણે દિલગીર છીએ. એ સંબંધી સ્થાનિક હાપાઓએ હેવાલ આપેલો છે અને તેમાં જે મંત કોઈ સકતા નથી. છતાં ચોટી સુદતને માટે સલામહની દિલવાલ બંધ મડી છે એ બની આપણે પુરૂ પ્રઈએ છીએ અને આપણે એવી ભાયા રાખીશું અને પ્રારથના કરીશું કે સરકાર એ આલબળ રૂપી શત્રો આ-પણા હાઈએને ફરી ઉપયોગ કરવાપણું રહેવા દેશે નહીં. સલા મહ શર થવાના જે કારણે છે તે કારણે દુર કરી દેવાની સરકાર માં સકિત રહેલી છે.

મસારે સિએલો કરાવો

તે મહી નીમે પ્રમાણેવા કરાવે સરવાનુમતે મસાર મયા હતા. જેની ઉપર બિજાગાઓએ સમયાનુસાર તિલેલો કીમા હતાં.

(૧) "જરમનમાં મળેલી તાલાલતા હિંદીઓની આ માસ મીટીંગ રોલેટ કમીશન ઉપરથી રચાયેલા અને જે સ્વતંત્રતાને બિટીસ બંધારણ અતિ પવિત્ર ગણે છે એ સ્વતંત્રતા વકાદારમાં વકાદાર શહેરી પાસેથી પણ બીનવી લેવારા કાવદા હિંદીઓ ઉપર નાખવા ના હિંદની સરકારે હવેલા નિશ્ચય તરફ ઉડા એક દરશાને છે."

ઉપરો કરાવ અમુખ તરફથી મુકવામાં આવ્યો હતો અને તેને મી. બી. એલ. જ. સીગમણીએ ટેકો આપ્યો હતો અને મી. ડી સી, મુલેએ વધુ ટેકો આપ્યો હતો

(૨) "આ મીટીંગ બળાકાર અને બનેની ધુવારીના બખરથી જે કે મિલ પામે છે છતાં સલામહના સિદ્ધાંતમાં પોતાનો સંપુરણ વિશ્વાસ દરશાને છે અને અલંત અગલના વખતમાં આપણા સાથેના ઉપયોગમાં, હઈ કલ્પ એવું એજ શક છે એમ માને છે. વળી જેઓ સ્વદેશાભિમાની આ અન્યથી કાવદાઓની સામે થયા છે તેઓની વારતવીક અભિલાષાઓને સપળી રીતે બનતો ટેકો આપવાને આ મીટીંગ કરાવ કરે છે."

ઉપલેા હરાવ મી. બીચારી મહારાજે મુકયો હતો, મી. લક્ષ્મણ પાંડેએ ટેકા આપ્યો હતો અને મી. એચ. આઈ. હુર્રીએ વધુ ટેકા આપ્યો હતો.

(૨) "તાલુકાના હોદ્દાઓની આ મીટિંગ, રથાવર મુલકત જેલ વખતી અને તેની માલિકી ધરાવવાની પોતાના દરમિયાનમાં કોઈ એવી કાચેસર માગવાને અનુમતિ ટેકા આપે છે અને અમ માને છે કે આવાથી પોતાના નિરવાહ વલણવાના હોદ્દાઓના હકને ધીનથી લેવાને પ્રવાસ જેવા વિદેશી રહેતી તરીકે વાસ્તુ છે તેમને અટકાવવાનો છે અને તેવી આશા રાખે છે કે સરકારે હોદ્દા કામના હવાત હકોનું વલણ કરવાની એ અનુમતિ આપી છે કે અનુવાતને માને અમી રહેશે."

ઉપલેા હરાવ મી. એમ. વી. નાયકે મુકયો હતો, મી. અલ્લ ભગવાને ટેકા આપ્યો હતો અને મી. મહેમુદ ઉશ્ચાહીએ વધુ ટેકા આપ્યો હતો.

(૩) "હોદ્દાઓની આ મીટિંગ હોદ્દાઓને પુલકીયતા એક પ્રાંત માંથી બીજા પ્રાંતમાં જવા સંબંધી રાખવામાં આવેલું બંધન દૂર કરવા અને ઉપરોક્ત રીતે કામના કામદાના તેમજ તેની રૂબિ વચલા ધારાઓને આપવી અને વિદેશોલથી અમલ કરવામાં આવે તેવા પ્રજાના હેવા યુગીયન સરકારને અરજી કરે છે."

ઉપલેા હરાવ મી. એમ. વી. આનંદીયાએ મુકયો હતો અને મી. આર. ભગવતીએ ટેકા આપ્યો હતો.

(૪) "કાલુકાના હોદ્દાઓની આ મીટિંગ વાસ્તુ સુધીથી વધુ એકોટીએસલ કર કરસે પોતાના સુકાત સુધીથી વધુ એકોટીએસલ રેડીંગ વોલ્ટીએસલાં હોદ્દાઓના મુકાલ જેમ કે પી. લેવાવાલ ઉરાદા વાળુ હલકો હાલક કરે છે તે સુધી સુધારણ કરના અપવાદ અપાડવી હોદ્દા કાલુકાને કરાવ કરે છે અને અલ્લ સુધી એવી રતલવેથી હલકો હાલક કરવાના પ્રમાણને અલ્લથી નહીં આપવા બદલ આ મીટિંગ ના એકમીનીરેટરર અને હાલકની મીટિંગ એકોટીએસલા વસ્તુ પોતાના અપવાદથી રોપ છે અને એલ પ્રમાણે હોદ્દા કાલુકા કરેલું હાલક કરવાલ જેઓ સુલ રાખશે એવી આશા કરવાલ છે."

ઉપલેા હરાવ મી. રમુદીએ મુકયો હતો, મી. એ. એચ. કાલી એ ટેકા આપ્યો હતો અને મી. વી. ડી. પ્રવાસે વધુ ટેકા આપ્યો હતો.

(૫) "આ મીટિંગ માને છે કે દક્ષિણ આફ્રિકામાં કાચેસર રહેવાને હક પ્રથમવા અમળા મી. પુરેશો જેઓ યુગીયવતા એ સળ થી કાલકાની માનવલે અનુસરી ચકે છે તેમને પોલીસીકલ ફરિયાદોને હક આપવાને ફરે વસ્તુ આપ્યો છે અને એવી ઉદ્ધર નીતી કેપ પોલીસમાં વસ્તે છે એવી નીતી યુગીયવતા સવળા કાલકમાં હોવી એવું છે."

ઉપલેા હરાવ મી. બી. એ. મેલ્લાએ મુકયો હતો, મી. એમ. એ. મહેમુદ ટેકા આપ્યો હતો અને મી. એ. એ. હુર્રીએ વધુ ટેકા આપ્યો હતો.

(૬) આ મીટિંગ યુગીયવતાને મુકવે એકવલોને એ કાલુકા છે અને એ કાલુકા હવે હવેસ લેકોને વધુ આપવાની લઈવારીમાં છે એ કાલુકા હોદ્દાઓને વધુ આપવા એવી પ્રોવિડ એકોટીએસલાને નક્ક વિનંતિ કરે છે અને માન અમુક વસ્તુને અટકાવ મુકવે હેલવલો ની અમલ કરવાને ધીનએલો કાલુકા હોદ્દાઓને હુર્રી પુલકીએ મુકવે વધુ કે પ્રકારનો કા વાખવામાં આપ્યો છે એ હેલકો અનુચી છે એ વસ્તુ એકોટીએસલાને વિનંતિ પુરવઠા આનુ. જે છે."

ઉપલેા હરાવ મી. એ. હીરોદાએ મુકયો હતો, મી. એ. વી. યાલેએ ટેકા આપ્યો હતો અને મી. એ. એ. આમરે વધુ ટેકા આપ્યો હતો.

(૭) આ મીટિંગ ઉપલેા હરાવને સાર હીરના આપવા આ ઉમો ઉપર અને સવાધીયો ઉપર ગોઠવી આપવાની અનુમતિ સતા આપે છે."

ઉપલેા હરાવ મી. મેલ્લાએ મુકયો હતો, મી. સુલાભરાજે ટેકા આપ્યો હતો અને મી. વી. ડી. મહેમુદે વધુ ટેકા આપ્યો હતો.

બીજા માસ મીટિંગ

નવે પ્રમાણેના હરાવ ઉપલી મીટિંગમાં મી. સોરાબજી રત્નમ એકે યુકવાની આગલું ઠીકી હતી અને મીટિંગ સમસ વાંચી સ સળાવે હતો. એ કે આખી મીટિંગને કરાવની વસ્તુમાં

હતી છતાં કેટલાક એવોવી સમયા ધણીન બુલ હતી સમયા વિરમ્મ હતા. મી. એ. હીરોદાએ તથા મી. એલ. ડેવિસે તેવી વિરમ્મમાં આપલું ઠીકી હતી અને મીટિંગને એ હરાવ પ્રસાર નહીં કરવા સુમલવવાનો પ્રવાસ કીધો હતો કેમકે તેમના વિચાર મુજબ એ હરાવ ઠીકીયુગીયને નહીં હતાં. વધુ મુકમલરન કરવા વેતાં પ્રમુખ સહાય એ હરાવ મીટિંગના કાર્યક્રમમાં નહીં અમુકાએલો હેલકો કીધો વહાર મળી મીટિંગ અરમ્મલરવ કરી ઠીકી હતી. તે કીધો વસ્તુ એકે કોલકામ મી. અલ્લકે હક કાલુકા પ્રમુખપણા હેલક પીકલ હેલકા મળી હતી એમાં હલક વી સમસ એકીને એકીએ હતી એ કે હેલકા એ હરાવવા વિરો ધીએ સુલો મુકા હતો.

આ બીજા મીટિંગમાં મી. સોરાબજી પોતાના હરાવ મુકયો હતો એ કીધે પ્રમાણે હતો. "તાલુકાના હોદ્દાઓની આ માસ મીટિંગ સુલકની ઉજવણીની અવરસા કરવાને નીમાએલી કમીટીમાં એ હોદ્દા પ્રતિનિધિઓ છે તેમને પોતાની અન્યાઓનું રાજનાસું ધરતલ આપી હેવા અલુલે છે. કાલુકા જે અવર હીરોદાએસમાં આપલુ આઈએને ફેલિટ બીલો-કામ પોલે રૂપી અન્યાથી કાચકા કામલ ફલી રીમાવવમ્મ આલે છે એ વસ્તે દક્ષિણ આફ્રિકાના હોદ્દાઓને અટક સુલકની ઉજવણી હેલક રહેલ નહીં."

આ હરાવને મી. એ. આઈ. કાલીએ ટેકા આપ્યો હતો અને મી. બી. એલ. એ. સી. કાલુકાએ અનુમોલક અમુકું હતું અને હોદ્દાઓના વેલ હલકો કરાવ જે નિરમ્મ એલે અમલ કરાવે હો.

એકોટીએસલાં મીટિંગ

(અચાર. અમલપણી. અમલ)

ટાંસુલાલ વિદેશી એન્ડિયન એસોસીએશનની એક કમીટીની આસ મીટિંગ મી. અલલાતેના પ્રમુખપણા નીચે પાલીદાર હોલમાં અચાર રવીવાર તા. ૨૭મીએ મળી હતી. મીટિંગને જોલાવવેલો હેલક હાલમાં હીરોદાએસમાં આઈ રહેલા અલ્લર આમલાનો વિચાર અને મહાત્મા અધીલએ ઉઠવેલી સલામહની દિલવાલને ટેકા આપવા નો હતો. એ કે મીટિંગની અહેરાલે બહુજી રૂપી અપાઈ હતી છતાં લેકોથી હોલ ચીકાર ભરાઈ ગયા હતા. પ્રમુખ મી. અલ પાલે હાલ હીરોદાએસમાં એ અલ્લર સીદાન વાલી રહયું છે તે કામલ ઉપર ગોલત અલુબુ જે હલક રીલેટ બીલના કાલુકા હાલની સ્થિતિ હથી થઈ છે. આઈએસલાં કાલુકીવના લેક નીચુકલ સલામહની એકમતી વિરમ્મતા અને હીરોદાએસના એક મુલકથી બીન મુલક સુધીના હલક નામો ગોટર યહેરો અને મામ રીમતી સિમ અવરેલ છતાં વાહસરાય અને તેના ગોડીયાએએ ઠીક વસ્તુ કરવાની નહીં હેલકાએસ હક મકક અને રીલેટ બીલને કાવલુ રૂપ આપ્યું હેવાથી એ હાલની ઉદ્ધરણી વહુ થઈ અને એમાં કેલકા નિરેલ પ્રમર હથીઆરનાં આપણા ભારત વારીએ સરકારની વલસી અધીનમન અમી એરોએસની જેમના ભોગ થઈ વહુલો કે એ જોલાનો હવેમાન કરાવ અમલોલ કરતા હતો એવું હલેવાલ હતું. વળી હાલના તોકાલુકા કારણ ટરકી સલ વલેના પવનાથી મુસલમાનો હરકેરાયા અને કેલકા કરમન એલ નેટાથી કેલકા કીધાનીએ ઉદ્ધરણા અને હાલક પલિસા આલુ એવ હીરોદાએસના નાસદાર વાહસરેલ અલુલે છે. વલુ તે હક હલક હલક છે. પ્રકે કરણ તે હકમ રીલેટ બીલોલ છે. મહાત્મા ગાંધીની સલામહની દિલવાલના પ્રમુખે વખાલુ કરી તેમની દિલવાલમાં વિશ્વાસ રાખી મુકવને અળવા હેવા સલાહ આપી હતી. બીજા આપણ કરવાએએ પ્રમુ મુલક બુરસુદાર વાહસમાં વાહસરેલના પુલકાને હમોદી કાલી મહાત્મા ગાંધીએલી દિલવાલને ટેકા આપ્યો હતો.

કરોવો

તે વખ નીચે પ્રમાણેના કરાવે સરલમુખતે પ્રસાર થયા હતા (૧) ટાંસુલાલ વી. એન્ડિયન એસોસીએશનની એકોટીએસલાં અચાર તા. ૨૭ એપ્રિલ ૧૯૧૯નાં દિને મુળેલી માસ મીટિંગ હોદ્દા પ્રમાણે એકમતી વિરોધની કાલી મુક રીલેટ બીલ પ્રસાર કરવામાં

વાઈસરોય અને તેમના નીમાયલા સલાહકારોએ લીધેલી વલણ વરફ પોતાની સરવથા નિરાશાની નોંધ લે છે. આ કાયદા પહેલાં હિંદી સહેનસાહતની વહન શાંત રિયતિ હતી તે જોતાં આ મીટિંગ માને છે કે આ બીલો બીનજરૂરી અને અતીમત્રીત છે અને તેથી હિંદી પ્રબલ્ય અપમાન કરનારાં અને નામોશી લગાડનારાં છે. હિંદી રાજ્યકીય સુધારા સંબંધી શાહી સરકાર અને રાજનીતીજ્ઞોએ ઉપરાઉપરી આપેલાં વચનો અને ખાતીઓથી આ કાળા કાયદા એ સરવથા વિરૂધ્ધ છે અને સકરને તખને હિંદી સહેનસાહતે મરજ્યાત રીતે આપેલા મહાન જોગોનું બદલામાં અકૂતજતા બતાવનારાં છે. હાલ હિંદીમાં વરતતો અસતોષ એ રાજદેરાહી યજ્ઞવજનું પરિણામ છે એવી વાતને અને ઓટોમન સહેનસાહતની પડતીને લીધે આ અસતોષ છે એવા અણજાજવા ઠોળને આ મીટિંગ દ્રઢવાથી વખોડી કાઢે છે. અને આવા ખુલાસાને સ્વરાજ્ય અને આત્મનિક્ષયની હિંદી કાયદેસર હિલચાલને ક્યારી નાખવાના હિંદી બ્યુરોક્રસીએ યાદી કાઢેલી એક હલકી કપટ બાજી તરીકે ખણે છે.

ઉપલો કરાવ મી. એમ. જી. પટેલે મુકયો હતો. મી. આર. સરકુદીને ટેકા આપ્યો હતો અને ચેસરસ પી. નાયક, એ. આઈ. બગડ અને ડી. કલ્યાણજીએ અનુમોદન આપ્યું હતું.

(૨) આ માસ મીટિંગ મોન્ટેગ્યુ ચેમ્સફરડની સુધારાની યોજનામાં જણાવેલા ઉદ્દેશોને સરવથા લંગ કરનારા શૈલેટ બીલો અને એવા હરકત કરનારા અન્ય પગલાંઓના સંબંધમાં મહાત્મા ગાંધી અને તેઓના અનુયાયીઓની માગણીને અંતઃકરણ પુરવક ટેકા આપે છે અને સહેનસાહતની તવારીખમાં અગાઉ કહી નહીં થયેલા એવા નામોશી ભરેલા આ કાયદાને ઇન્સાફને ખાતર અને હિંદી પ્રબલ્યને વખતો વખત અપાયેલા વચનોને ખાતર કાયદા પોથીમાંથી રદ કરવામાં શાહી સરકારને અરજી જીભરે છે. આ મીટિંગને એવો દ્રઢ અભિપ્રાય છે કે કાયદા પોથીમાં આ અપમાન ભરેલા કાયદો રહેનાથી હમેશને માટે અસતોષ, અશાંતિ અને અસ્વસ્થતા માત્ર જીંદી સહેનસાહતમાંજ નહીં પણ બીજાં બીજાં હિંદીઓ વસે છે ત્યાં રહેશે. આ મીટિંગ એવો મત ધરાવે છે કે આ એકજ કાળક્રમ ફટકાથી હિંદી સરકારે પ્રબલ્યને ઉત્તર સરવથા એવો છે અને શાહી સરકારને પોતે દિલ્હી હરખાર વખતે કરેલી સુખ્યાં અમલમાં સુધી વાઈસરોયની જમ્ય પદ્વીએ બાંદશાહી મહાના એક સવ્યને મુકવાની અરજી જીભરે છે. અને એવી ખાતી દરશાવવા ઉચ્છ છે કે આજ પગલું સહેનસાહતની પ્રબલ્યોમાં સારી લાગણી ઉત્પન્ન કરાવનારું યઈ પડશે હિંદી અને યુરોપીયન વસ્તી વચ્ચે સ્નેહભાવ વધારનારું અને બ્રિટીશ સહેનસાહતની કીર્તી વધારનારું યઈ પડશે.

ઉપલો કરાવ મી. એમ. પી. ફેન્સીએ મુકયો હતો. મી. આર. વી. પટેલે ટેકા આપ્યો હતો અને ચેસરસ પી. કે. નાયક સુલેખાન પટેલ અને બુશલભાઈ ચોરાજીએ અનુમોદન આપ્યું હતું.

હિંદીમાં શૈલેટ બીલો વરતાવેલો કે'ર

હુરને તારોમાંથી બાજુવાળેમ ખખરો

લડન એપ્રિલ તા. ૧૬.—પંજબથી આવેલા ખખરો, ઉપરથી જણાય છે કે કાશુમાં ત્રીનેરી ઉપર હાય નાખવામાં આવ્યો હતો અને એ બ્રિટીશ અમલદારો જખમી થયા હતા અને સીપાઈ માર્યો ગયો હતો. અમરતસરથી એપ્રિલ તા. ૧૨મીના સદેશમાં જણાવાય છે કે સભાએ ભરવાને મનાઈ દુકમ થવા છતાં અનેક સભાએ ભરાઈ હતી જેને પરીણામે લશ્કરને બંડખોરો ઉપર બંડખોરો મારો ચલાવવા પડ્યો હતો જેથી જસોએકને ઈબ યઈ હતી. જેતીવાહીના લતામાં ખજલબાટ કરનારાઓ સરકારી મીલકતને ડુકસાની પહોંચાડે છે અને રેલવાહીઓમાં છુટ ચલાવે છે. દિલ્હીમાં શાંતી થતાં બ્યારે દુકાનો પાછી ખુલી ભારે મુસલ

માન બંડખોરોનું એક ટાણું વચ્ચે પડ્યું જેથી પોલીસને ગળી છેડવો પડી હતી અને ટાણું વીખેગયું હતું. વાર પોલીસ જખમી થયા હતા. તે પછી શહેરમાં શાંતી યઈ હતી. પણ લશ્કરી ચોથી રાખવામાં આવી હતી

એપ્રિલ તા ૧૩મીએ પેસાવરમાં દુકાનો બંધ કરવાનો પ્રયત્ન થયો હતો અને મહાસભાએ ભરાઈ હતી જેમાં હિંદુઓએ ભાગ લીધો હતો. બ્રિટીશ માલનો બહીષ્કાર કરવાની હીમાયત કરનારા બાપણો યયાં હતાં પણ કઈ ખજલબાટ થયો નહોતો.

કલકત્તામાં શાંત છે. ત્યાંની વસ્તીના બીનીત પણ એક બદેર નાથું બહાર પાડી સત્યાગ્રહની હીલચાલને વખોડી છે.

મુંબઈમાં શાંત છે. પણ મુસલમાનોમાં ખજલબાટ વરતે છે. પ્રેસબ્યુરોએ વાઈસરોય તરફથી તા. ૧૬મીની તારીખનો એક રીપોર્ટ બહાર પાડ્યો છે જેમાં જણાવાય છે કે લાહોરમાં વધારા ડું લશ્કર આવી પહોંચ્યું છે અને સાખા ઉલાકામાં તેની વહેંચણી કરવામાં આવે છે.

તા. ૧૮મીએ લશ્કરને ગોળી બહાર કરવા પડવાથી રૂપ અક રમાત થયા હતા. એક માણસ માર્યો ગયો હતો

પેસાવરમાં વેપારીઓએ દુકાનો બંધ કરવાની ના પાડી હતી. લડન એપ્રિલ તા. ૧૬ (અમુરો)—વાઈસરોય બીબ એક રીપો

રટમાં જણાવે છે કે અમરતસર શહેરના બંડખોરોની દુકાનીઓ ધણે ભાગે મુસલમાન ગુન્ડાઓની બનેલી હોય છે કે જેઓને ધરલામીક અને હિંદુ યજ્ઞવળીયાઓ તરફથી ઉશ્કેરવામાં આવે છે. સીબ હોઠીના ગામડાએની રિયતી સારી જણાય છે. અને હજી સુધી મુસલમાનેડું તોફાન ઉતર તરફ ફેલાયું નથી.

મુંબઈમાં ઉશ્કેરણી કરનારી પત્રીકાઓ વહેંચતા એ યજ્ઞવળીયા ને પડડવામાં આવ્યા છે.

રૂરનેા મુંબઈનો ખખરપત્રી તા. ૧૮મીના તારમાં જણાવે છે કે મી ગાંધીએ એક પત્ર લખી ચોડી મુદતને માટે સત્યાગ્રહ બંધ રાખવાની મુખના કરી છે. અને તેમના અનુયાયીઓને નીચમ ફેલાવવામાં સરકારને સધળી રીતે મદદ કરવા જણાવ્યું છે.

રૂરનેા લાહોરનેા ખખરપત્રી જણાવે છે કે પંજબના મુસલમાન આગેવાનોએ એક બહેરનામાંમાં પોતાના રેશી ભાઈઓ અને ખાસ કરીને મુસલીમોને સત્યાગ્રહ છોડી હઈ સતાધીરોને તાલે થવાની અને શાંતી ફેલાવવાના પગલાં લેવા બીનવી કરી છે.

રૂરનેા સીમલાનેા ખખરપત્રી તા. ૨૦મીના જણાવે છે કે મુજ રાતમાં મારશલ લો બહેર કરવામાં આવ્યો છે.

તા. ૨૨મીના તાર ઉપરથી જણાય છે કે દિલ્હીના વેપારીઓ બીજ જણાઓના વેપારીઓ ઉપર તેઓની કુઠીઓ નહીં સ્વીકારી ફબાણુ કરે છે અને દિલ્હીના બસુસો પંજબમાં યજ્ઞવળ કરે છે.

લડન એપ્રિલ તા. ૨૩—હિંદીના વાઈસરોયનો પ્રેસબ્યુરોએ બહાર પાડેલા તા. ૨૨મીના રીપોર્ટમાં જણાવાય છે કે પંજબમાં રાજદેરાહી મીટિંગના કાણદાને અમલ હીઆલપુર ડીસ્ટ્રીક્ટ સુધી લવાવાયો છે.

મુંબઈ અને આખા ઉલાકામાં શાંતી છે. મુસલમાનોની લાગણી મી ગાંધીની સામે ઉશ્કેરાતી જાય છે. મી. ગાંધીએ પોતાના અનુયાયીઓને સરકારને હમણા મદદ કરવા સુચવ્યું છે. દુ અરજી કરનારાં તત્ત્યો એટલા બધા વધી જશે એવી મી. ગાંધીન આશા નહોતી. મી. હોરનીમેને એવો અભિ પ્રાય દર્શાવ્યો હતો કે અનીષ્ટ કામ કરનારાઓ જે સલામત ના સિદ્ધાંતના સધળી રીતે વિરોધી છે તેઓએ આ હીલચાલ ને અપવીત કરી દીધી છે.

મી. ગોકળબાઈ ખુશાલભાઈ તથા મી. કલાબાભાઈ મંગા જેઓ બેહાનીસખરગથી થોડા વખત થયાં ડરખન આવ્યા હતાં તેઓએ બેહાનીસખરમ પાછા ફરતાં પહેલાં મી. ઊડુ લાખ દેસાઈ સાથે ગયા મુધવારે ક્રીનીકલ સરચાની મુલાકાત લીધી હતી. તેઓ તરફથી ઇ. એ. ના નીલાય અરૂથે મળેલા પા. રનો અમે આજાર સાથે સ્વીકાર કરીએ છીએ.

રોલ્ટ બીલો વિષે સમજૂતી

‘રોલ્ટ બીલ વિષે સમજૂતી’ એ તામરું સલામત લેખમાળામાં એક મેાપાનીયું સલામત સલા વરણી છે. આંખીએ લખ્યું છે એમાં બીલોની ખાસ ક્ષેત્રો આપી તેની ઠીકા અપવામાં આવી છે. અમારા વાંચકોના લાભારથે એ એમ અને આપીએ બીજે સને ૧૯૧૯નાં બિલ નં. ૨નો સાર.

બિલનો હેતુ

એ છે કે ખાસ રિયલ્ટિ લેવન વાલ લાર સાધારણ ફોલ્ડારી કાયદામાં અપવાદી છે તેના ક્ષેત્રો સરકારને વધારે સત્તા આપવી અને સરકાર તે જવાબદાર પ્રસંગે વાપરે.

આ બિલને વિષે સરકારે વિલાયતથી ઠીકા મનોની કાઉન્સિલની પરવાનગી પહેલેથી મેળવી લીધેલી છે.

કલમ ૧૨

આ કલમમાં નામ લખકર સમયે ફોલ્ડારી કાયદામાં પહેલી સત્તા કરતાં વધેમ સત્તા આપનારો કાયદો. આ કાયદો આખા હિંદુસ્તાનને લાગુ પડે છે.

બાણવા બેગ કલમો.

ગવર્નર-જનરલની કાઉન્સિલને બધારે ખાતરી થાય કે અત્યુક ગુન્હાઓ આખા હિંદુસ્તાનમાં કે તેના કોઈ પણ ભાગમાં ચાલી રહેલા છે, અને તેમની સહીસલામતીને સારૂ એ ગુન્હા વિષે તુરત કામ ચલાવવાની જરૂર છે, તો તે, ગેઝેટમાં બહેરનામું પ્રસિદ્ધ કરીને બહેર કરી શકે છે કે તે બહેરનામીમાં બાણવેલા ભાગમાં આ કાયદો લાગુ પાડવામાં આવશે.

કલમ ૧૩

બધારે સ્થાનિક સરકારને એમ જણાય કે અત્યુક માણસના ઉપર આ કાયદાની ક્રમે કામ ચલાવવું બેઠકે, લારે કોઈ પણ સરકારી અમલદારને તે હુકમ કરી શકે છે કે મજકુર અમલદારે એવા માણસની સામે ચીકું જરિટસની પાસે ફરિયાદ કરવી.

આવી ફરિયાદ; ઉપર કલા પ્રમાણે અત્યુક પ્રદેશને આ કાયદો લાગુ પાડવો બેઠકે એવી ગેઝેટમાં નોટિસ બહાર પડયા પહેલાં એની તારીખે થયેલા ગુન્હા વિષે પશુ કરી શકાય છે.

ફરિયાદમાં ગુન્હો, તેજમતદરિતું નામ કામ, ગુન્હાનો વખત, તેનું સ્થળ અને બીજી હકીકત, એ ફરિયાદી અમલદાર બહુતો હોય તે, લખકર કરવી કે જેથી તેજમતદારને પોતાની સામે આરોપાલકો ગુન્હા વિષે ખબર પડે.

આ ફરિયાદમાં ચીકું જરિટસને ચોખ્ખા લાગે તે પ્રમાણે વધારે હકીકત નોંધવાનો હુકમ તે કરી શકે છે, અને આવી ફરિયાદની ખસ તેજમતદારને આપવી.

કલમ ૧૪

આમ તેજમતદારને નોટિસ પહેલાંથી પણ ચીકું જરિટસે કામ ચલાવવાને સારૂ હાઈકોર્ટના ત્રણ જજનેની મીગવ.

કલમ ૧૫

સરકાર કોરટ આવી ગુન્હાનો ગુન્હાવાળા પ્રાંતની પોતાને કોઈ લાગે તેની કોઈ પણ જગ્યાએ ચલાવી શકે છે, પણ ગવર્નર-જનરલની કાઉન્સિલને બહેરનામું કાઢી, બ્યાપની ખાતર ચોખ્ખા જણાય તો સરકાર ગુન્હાનો બીજી કોઈ પણ જગ્યાએ ચલાવવાનું ફરમાવ બનો પણ અધિકાર છે.

કલમ ૧૬

ફરિયાદ નોંધાયા પછી તેજમતદાર કામ ચલાવવાને સારૂ વધારે માં વધારે ૨૦ દિવસની મુદત માગી શકે છે.

કલમ ૧૭

એ જે સાક્ષીઓને તપાસવામાં આવે તેના પુરાવાને સારૂ માત્ર નોંધવાને કોરટ બધાએલી છે.

[દાકા-એ વહીલ નથી તે પણ સહેલે સમજી શકશે કે આમ સાક્ષીઓની જુબાનીને સારૂ માત્ર નોંધવાથી સારૂ ગેરબંધાઈ થઈ શકે છે. બધા સારૂ તપાસવા પહેલાં પુરાવાના ક્યા ભાગ ઉપર કોરટ વળતુ હેતુ એ કે પણ જલ્લ નથી કાઢી શકેતા.]

કલમ ૧૮

બહેર લાગેને ખાતર અથવા તે કોઈ સાક્ષીનાં રક્ષણને ખાતર કોરટને એમ જણાય કે કોરટમાં ચાલેલું બંધુ અથવા તેમણું મને

તેજમ કામ પ્રસિદ્ધ થવાં અટકાવવું થઈ છે તો તેની અટકાવ કરવાનો કોરટ હુકમ કરી શકે છે.

કલમ ૧૯

ફરિયાદી વરકનો પુરાવો પુરા ન થાય ત્યાં સુધી કોરટ તેજમત કારને કોઈ સવાલ નથી પુછી શકતી; પણ લાર બાદ અને તેજમતદાર પોતા વરકનો પુરાવો-સારૂ કરે તેના પહેલાં, તેજમતદાર સોમંદ ઉપર પોતાની જુબાની આપવા ઉચ્છે છે કે નહીં તે કોરટ પુછશે; અને તેને ખબર આપશે કે એ એ પ્રમાણે જુબાની આપશે તો તે કોરટ તપાસવે પાત્ર થશે.

એ તેજમતદાર સોમંદ ઉપર જુબાની આપવાને તથયારૂ થાય તો તેજમ ઉપર આરોપાયેલા ગુન્હો એ સવાલના જવાબથી સાબિત થઈ શકે એવો કોઈ પણ સવાલ કોરટ તેને પુછી શકે છે.

કલમ ૨૦

કોરટના જજને વચ્ચે મતભેદ થાય તો જે કારવાના પક્ષમાં વધારે મત હશે તે કારવા બહાલ રહેશે.

કલમ ૨૧

તપાસ દરમ્યાન એમ એવામાં આવે કે જે ગુન્હાનું તેજમત મુકવામાં આવેલું છે તે ગુન્હો નહીં, પણ તેજમતદારે કોઈ બીજાં ગુન્હો કરેલો છે તો તેને સારૂ પણ કોરટ તેને સજા કરી શકે છે.

કલમ ૨૨

મજકુર કોરટનો કારવા એ છેવટનો અને નિરણયકારક મણકો અને આવી કોરટ કરેલા કોઈ પણ હુકમ અબર સભની સામે હાઈ કોરટ ફરી તપાસની બારણ સ્વીકારી નહીં શકે.

ભાગ ૨ ભો

કલમ ૨૩

એ ગવર્નર-જનરલની કાઉન્સિલને એવી ખાતરી થાય કે તેના વડે રાજ્યની સામેના ગુન્હા યવામાં હલેલન. મથવાનો સ ભવ છેવ એવી ભવથી દિલચાલો હિંદુસ્તાનમાં કે હિંદુસ્તાનના કોઈ વિભાગમાં ચાલી રહેલી છે તેમ અમારૂ બહેરનામું કાઢીને તેઓ કાયદોના આ ભાગ તે પ્રદેશમાં લાગુ પાડી શકે છે.

કલમ ૨૪

એ સ્થાનિક સરકારને એમ લાગે કે મજકુર વિભાગમાં કોઈ માણસ ઉપર વરણવેલી છે એવી દિલચાલની અંદર પ્રવૃત્તિ કરી શકે છે: તો તેને વિષે સ્થાનિક સરકાર ત્રિયે પ્રમાણે હુકમે કાઢી શકે છે:

- (૧) હુકમમાં સુચવેલી તારીખની અંદર એવાં માણસે જમીન સાથે કે જમીન વિના; વધારેમાં વધારે એક વરસની મુદત ને સારૂ પોતે સારી કાલ ચલમતનો હશે એવા સુચવકા લખી આપવા;
- (બ) હુકમ આપ્યા પ્રમાણે પોતાના રહેઠાણની અને રહેઠાણના ફેરવટલીની ખબર આપવી;
- (ગ) હુકમ આપ્યા પ્રમાણેની જગ્યાએ તેણે રહેવું;
- (દ) જે કામ સુલેહનો લાગુ થાય એવું અથવા તે કામ સહી સલામતીને ગુન્હાનું કારક છે એવું સ્થાનિક સરકારને જણાય, તે કામ મજકુર માણસે નહીં કરવું;
- (ચ) હુકમમાં જણાવ્યા પ્રમાણે તે વખતે તેણે પોલીસની પાસે ફોલ્ડારી આપી આપવી.

[દાકા-આ કલમથી હરકોઈ પણ માણસની ઉપર માત્ર ચકચી, ખબર તપાસે, ઉપર પ્રમાણેના હુકમે નીકળી શકે છે.]

કલમ ૨૫

મજકુર હુકમોનો અમલ કરાવવાને સારૂ જે કોઈ પણ મગલા સેવાની જરૂર જણાય તે પ્રમાણે દરેક અમલદાર લઈ શકે છે.

કલમ ૨૬

કલમ ૨૧માં કાઢેલા હુકમ એક મહિના પુરતા છે.

કલમ ૨૭

બધારે બધારે ઉપર પ્રમાણે હુકમ સ્થાનિક સરકાર કરે, લારે લારે પ્રવાસી બની શકે તેજમી કવાવવે તેણે આ કાયદાની ક્રમે નીનાનાવ; સત્તાધિકારી પાસે હુકમમાં તે હુકમ વિષેની હકીકત મોકલવી અને તેની અંદર હુકમ કરવાનાં કારણો બતાવવા.

પછી નીમાયલો સત્તાધિકારી થયલા હુકમ વિષે કુપી તપાસ ચલાવશે; અને જે માણસની સામે હુકમ થયો હશે તે માણસને એ તપાસ દરમ્યાન સત્તાધિકારને ચોખ્ખા લાગે તે વખતે એવાની ને તેની સામેના આરોમ વિષે તેને કોઈ પણ કહેવતું હોય તે સાંભળશે; પણ આમ કરતાં સત્તાધિકારીએ તે સુપસને એવી

એકે વાત નહીં કરવી કે જે કરતાં બહાર સુલેહની અથવા તે કાંઈ માલસની સહીસલામતી ભેખમમાં આવે. વળી આવી તપાસે જરૂર્યાન સ્થાનિક સરકાર તરફથી અથવા તે સહરકુ શખસ તરફથી મેળ વકીલ હાજર રહી શકશે નહીં.

કેસની હાજર તારવી કાઢવાને સાર સરકાર સંતાધિકારીને જે રીતે તપાસ કરવી સરસ લાગે તે રીત ઉપયોગમાં લેવાને તે મુજબ છે; અને તપાસ ચલાવતી વેળાએ પુરાવાના કાયદાની કલમોનો અમલ કરવા તે બંધાયેલા નથી.

તપાસ પુરી થયા પછી તેણે પોતાનો નિરૂપ્ય સ્થાનિક સરકારને બહાવવો.

મજબુર શખસ ઉપર જે મુદતને સાર દબાઈ હુકમ થયેલ હોય તે મુદત વેંતી નેવે ત્યાં સુધીમાં જે સંતાધિકારીએ પોતાની તપાસ પુરી ન કરે હોય તે સ્થાનિક સરકાર દબાઈ હુકમની મુદત વધારવાની તે સંતાધિકારીની સલામતી ઉપરથી તે મુદત વધારી શકે છે.

સંતાધિકારીને રિપોર્ટ મળ્યા પછી સ્થાનિક સરકાર પોતે કરેલા દબાઈ હુકમ રદ કરી શકે છે, અથવા તે પોતાને મળેલી સંતાની રૂએ ખીલે જે હુકમ કરવો હોય તે કરી શકે છે. આવા નવાં હુકમની અદર મજબુર સંતાધિકારીને નિરૂપ્ય બંતાવવી પડશે, અને નવા હુકમની નકલ મજબુર શખસને આપવી પડશે.

સ્થાનિક સરકારે કરેલા હુકમ અક વરસ કરતાં વધારે મુદત સુધી નહીં ચલાવી શકે; પણ જે કાંઈ સહીસલામતીને સાર જરૂરજી બહાવે તે હુકમની મુદત રદ થતાં તે ખીલ હુકમ કાઢી શકે છે.

આ પ્રમાણે થયેલા હુકમ તેની તારીખથી એક વરસથી વધારે સુધી ન ચલાવી શકે. પણ તે પુરા મતા સ્થાનિક સરકાર કરી પાછા એક વરસ સુધી તેને તાલુ કરી શકે છે. વળી આમ થયેલા હુકમ સ્થાનિક સરકાર અને ત્યારે રદ કરી શકે છે, તેમાં ફેરફાર કરી શકે છે, અથવા તેને બંધી ખીલે હુકમ કાઢી શકે છે, અને તેમ કરતાં ઉપર બતાવેલ સંતાધિકારીની પાસે કરી તપાસ કરવાની જરૂર નહીં બહાવે.

[ટીકા—આનો અરથ એમ થયો કે સ્થાનિક સરકાર સરકાર એ અને તેવા હુકમ કાઢી શકે છે, અને નામના સંતાધિકારી પણ કસામના નથી.]

કલમ ૨૭:
ઉપર મુજબ થયેલા હુકમોનો જે અંત દર કરશે તે માણસને વધારેમાં વધારે છ મહિનાની જેલ મળશે, અથવા તે તેને ૧૦૦૦ રૂપિયા સુધી દંડ થશે; અથવા તે બંને સજા મળશે.

કલમ ૨૮:
તપાસ કરનારી સંતામાં જે અમલદારોની નામલેખ હોવી જોઈએ; તેમાંના એક ડિરેક્ટર અથવા સેક્સ જંડેઈની નીચા હોદ્દાનો નહીં એવો માણસ હોવો જોઈએ; અને એક સરકારી નોકરીની બહારનો માણસ હોવો જોઈએ.

કલમ ૩૦:
જે માણસની ઉપર દબાઈ હુકમ થયેલા હશે તેવા મહિસોની નામેલે વખતે મુલકદારી હોવાને સાર સ્થાનિક સરકારે કુલકાલ કમિટીઓ નીમવી, અને તે, કમિટીની સત્તા વિગેરે વિષે આદર્શો ઘેરશે.

ભાગ ત્રીજો.

કલમ ૩૨:
જે ગવરનર-જનરલની કાઉન્સિલને એમ બહાવે કે કાંઈ સહી સલામતી ભેખમમાં આવી પડે એટલે દરજી અધિક કુન્દાઓ હોદ્દામાં કે તેનાં કાંઈ પેલું વિભાગમાં યાંચ છે તે તેના વિભાગને તે અમલક સરકારી જોડેમાં બહારતી કાઢીને આ ભાગ લાગુ પાડી શકે છે.

કલમ ૩૩:
ત્યારે સ્થાનિક સરકારને એમ બહાવે કે કાંઈ માણસ, કાંઈ વિકામમાં અનુક ગુન્દાઓમાં ભાગ લે છે, તે તેને વિષે તે, ભાગ ખીલેમાં બહાવેલા હુકમ કરી શકે છે, અને તે ઉપરાંત
(૬) એવા કાંઈ પેલું શખસને વગર વારં વારં પકડવાની હુકમ કરી શકે છે.

(ખ) એવા શખસને અનુક જગ્યામાં અનુક શરતોથી અને અનુક હાખની નીચે અટકાયત કરવાનો હુકમ કાઢી શકે છે.

(ગ) સ્થાનિક સરકારને બહાવે કે આવા શખસને તરફની અનુક જગ્યાનો ઉપયોગ બહાર સહીસલામતીને ભેખમમાં નાખે એવા રીતે થયે છે, યદ રહ્યો છે, અથવા થવાના છે, તે તે જગ્યાની તપાસ કરવાનો હુકમ તે કાઢી શકે છે. મજબુર શખસને ત્યાં ભેખમાં આવે ત્યાં જમે તે પોલીસ અમલદાર અથવા ખીલે કાંઈ અમલદાર જેને હુકમ મળે તે પકડી શકે છે.

કાંઈને કંઈ કરવાનો અર્થને કાંઈ ધરની જડતી હોવાનો હુકમને અમલદારને નામવામાં આવે તેણે અમલમાં મુકવાનો છે; અને તે અમલમાં મુકવાને સાર જે સંખના વાપરવા બંધાયે તે એ વાપરી શકે છે.

ઉપર પ્રમાણે જે માણસને પકડવામાં આવશે તે માણસને ખીલે હુકમ યતી સુધી વધારેમાં વધારે પંદર દિવસ સુધી, પકડવાને અમલદાર અટકાયતમાં રાખી શકે છે.

કાંઈ પણ જગ્યાની જડતી હોવા મુકમની રૂએ તપાસ કરનાર અમલદાર જે વરતુ પોતાના ધારણાં પ્રમાણે બહાર સહીસલામતીને ભેખમકાર હોય અથવા તે ભેખમકારક યદ પકડવાને સંખ છે, તે વરતુનો કબજો લઈ શકે છે અને તેની બચતવા કરી શકે છે. કલમ ૩ :

કલમ ૩૩:
કલમ ૩૩ની રૂએ ત્યારે કાંઈ હુકમ કરવામાં આવે ત્યારે તે હુકમ બહુ દરમી કલમના રૂએ કરવામાં આવી હોય તેવા રીતે કલમ રરથી કલમ ૨૬ સુધીના કલમો પ્રમાણે કામ લેવામાં આવશે.

[ટીકા—કલમ ૨૨થી ૨૬ના ટીકા જુઓ.]

કલમ ૩૭:
કાંઈ શખસ આગે ત્રીજા પ્રમાણે થયેલા હુકમોનો અનાદર કરશે તેને એક વરસ સુધીની જેલ મળશે અથવા તેને દંડ કરવામાં આવશે અથવા બંને સજાઓ મળશે.

ભાગ ૪ થોડ

[ડેન્સ કોર્ટ ઈન્ડિયાં એક્ટ ૧૯૧૯ થતાં ભેખને કલમ ૩૭ની રૂએ કેદમાં રાખવામાં આવ્યા હશે અને જેઓ સ્થાનિક સરકારની માન્યતા પ્રમાણે અનુક ગુન્દાઓની સર્વિ સંબંધ રાખતી જગ્યાઓ અથવા તે જેઓ જગ્યામાં સને રંદાવના રંદા પ્રીકનરસ રેમ્યુ લેસનની રૂએ કેદમાં હશે તેવા મોલ્ટર મજબુર ભાગ ત્રીજાની શરતે પ્રમાણે કેદમાં છે એમ બહાવવામાં આવશે.

ભાગ ૫ મી.

જે કઈ હુકમ આ કાયદાની રૂએ કરવામાં આવશે તેની વચ્ચે કાંઈ કોરટ નથી પકડી શકવી; અને જે માણસે શખ ઉપરથી આ કાયદાની રૂએ કઈ પણ કરેલ હશે અથવા કરવા પ્રાયુ હશે તેની સામે કાંઈ પણ પ્રકારનો કાવો કે ફાળદારી કે કઈ કાયદેસર કામ ચાલશે નહીં.

આ કાયદાનો રૂએ આપેલી બંધી સત્તા એ ખીલે કાયદાની રૂએ આપેલી સંતાની ઉપરાંત સમજવાની છે.

અધિક.

ટ્રાંસવાલ કોર્ટો હાલવરથક મંડળ
ઉપરોક્ત મંડળની એક બહુર સજા ના ૧૮મી એ ૧૯૧૯ને વાર રવીએ અપારના બે વે જે, ફાકેસ સ્ટ્રીટપર આવેલા ગોલડબરગ આયોરકોપ હાલમાં મંડળની વારાંપ ચુટણી તેમજ પરચુરણ કામકામ માટે મળેશે. જે વેળાએ સરવે જાંતીએ હુકમોને નીચમસર પધારવા વીનતી કરવામાં આવે છે.
સી. જેરામલાલ પરચુરકાઈ
તા. ૨૧-૧૧-૧૯૧૯

मी. शुभ महोदय जनावरुं अंतःकरणे पीनलापनाः नीचेन
भावन यथा स्वीयान्नी भास भोदीयमां नवामुं हव.

' १८५७के आद हीदलगा हय नीदसे आण
शेर

अद्वैतया ह्या उरगतमे; हितनेही नवामरद इरेनदे ह्य,
ह्या इरुवैरु नदि नवदे, आण शर मुसीमतमे अनेनां हिंद हय.
हवना हतेली नदि नवेमे ही, एतेष आद नवेमे,
अह अयन तेव नीकलनेही, हीये, पानीमे आद पीवेना.
आण हिंदमे हननतेके हीये, नरदन कदा जना भाव हुराते हय,
अहरे तुम भीदीयमे आनेके जल, वे'पा महोन परमे नोटे हय.
जस सुने गोदयैली हांसवाहमे'ली, धुरी नवे वलती हय,
हिसवीये रचित पीचारी वाच्यार हो, हलवाह कर हलकवती हय.
उरगतमे'ली म्युनीसीपाव वेदीयमे, महापद भाव पदती हय,
जईसी आसमान पर आदव गरज, हडाक पीवही हडेकी हय,
हीदीयेके पगर अहानेमे'ली, जपीवाह जवा नीहास हवाते हय,
अहसे मे'ये वज्रमे ही, जरीजापी जरीवाधये, रहेम नदि वावे हय.
अहरे हिंदमे तो राडवेट जीवने सुम मया, पुनकी नदीयां अहाह हय,
अहरेअपने नवेके हार, नाले'ये प्रावे'ली नरदनये, संभरीर वहाई हय.
ह्या सुदी पदेन नोटे हो हडे'ली नरा, अही सराविकु अइवतेसे नरदरि रि,
के सवतनव नीलाना होवेते, सुहाके जे'हसे अज जरा पीच्यार करे.

आयुध

अहारा से सता नके पाद, हिंद जगा हय निंदमे आण,
मां'ची नदि रहेता अमदा पाद, तो राडवेट पीचका हीनां सण. अ.
राडवेट पीचने अहुके तापपी, अरसाह अरनाह,
अरोपेनसे भोपि होउ कर. शाही कया अरनाह,
ह्या नदि होवे सगा हनेआण, हिंद जगा हय नीदसे आण. अ.
हिनवेरदीयेन ज्योथारीटीकु, शबे सुकेमे हय,
यातो उउ शेरपी भोउसमे, हननाहो हे पधारे,
तो सुपसे करे हिंदमे राज, हिंद जगा हय निदसे आण. अ.
कलामे अहक नकडारे पुहा हय, विसीकु हंके'मे सलाम,
राक्षसी पीचकु सत्यामहीयो'के, हुरहीसे शमराय,
सलका भेवी अ हे नवांज, हिंद जगा हय निदसे आण. अ.
जुधपी पीचोपी नीसा अजाकर हीराने कर शबे,
नदि माधुमके अज अधीके, पडे हो पुम पावे,
उतारे वाहंसरोयपी पतराज, हिंद जगा हय निदसे आण. अ.
पदान हिनेसे हिंदुनावमे, यधताथा अंधेर,
महेताज राडवेट पीचका जनाज, नीकवे तो हो अेर,
मे यवो, पीचो'ली अम मदारान, हिंद जगा हय नीदसे आण. अ.

अहवाडीक पुंयाज

प्रीस्ती	हीदु	पुसवमान	पारमी	सुमेदीय	सुधरित
१८१६	१८७५	१३३७	१४८८	३	३
मे	वेसाय	सा'मान			
शुके	२	२	२४	१-२६	५ २५
खनी	३	४	२५	१-३०	५ ४४
रवी	४	५	२६	१-३०	५ २३
सोम	५	६	२७	१-३१	५ २२
मंगल	६	७	२८	१-३२	५ २
बुध	७	८	२९	१-३	५ २०
शुक्र	८	९	३०	१-३	५ २६

FOR SALE

"Indian Opinion" Supplements

We have the following supplements on art paper for sale at one shilling per dozen, post free :-

The Hon. Dadabhai Naoroji, Mr V. A. Chettyr, (Chairman, Tamil-Benefit Society of Johannesburg), Mr. Budjee (Vice-President of the Transvaal Indian Association), The Late Mr. Narayansamy, South African Indian Stretcher-Bearer Company, Hon. Mr. Gokhale's visit, taken at Heidelberg station, Mr. L. Hans Raj P.A. (Hon. Principal D. A. V. College, President Lahore Arya Samaj), Mr. Imam Abdul Kadir Bawazeer, Mr. Omar-Haji Amod Johari, Mr Joseph Royeppan B.A. (A Natal born Graduate Passive Resister), Mr. Royeppen (A Barrister Hawker), Indian Volunteer Stretcher-Bearer Corps, Three Transvaal ladies of passive resisters (Mrs. Sivprasad, Miss Minhatjee and Mrs. Somar), Mr. Ameeroodin Fajandar, Mrs. Sheikh Mehtab, Asiatic Ordinance (A Chess play Cartoon) India's Great Loyalty (Cartoon), The Late Sir Pheozeshah Mehta, Mr. Ratan J. Tata, Mrs. R. M. Sodha, Sir William Vedderburn, B.C., Pioneer Settlers of Tolstoy Farm, The Late Count Leo Tolstoy, The Late Rev Joseph J. Doka, The Late Mr. S. Nagappan, The Right Hon. Lord Amthill, G.C.I.E., The Triumphal Arch outside Park Station (Mr. Gokhale's Visit), Shri Sanyasi Swami Shankaranand, Mr. Sorabji Shapurji of Adajan, Hamida Bibi, H. H. The Amir of Afghanistan, Mr. Kallenbach, Mr. Kallenbach as seen walking from the Tolstoy Farm to Johannesburg, Mr. Henry S. L. Polak, Picnic Party at Tolstoy Farm, The Late Mr. M. H. Nazar, Shri Gopal Lal Hindu Temple Vepulap, The Late Miss Valliamah Moodaliar, Sons of the Empire (Indian Soldiers), The 60 Indians Deported to India by the Transvaal Government, The Indian Monument in Johannesburg, The Late Mr. Hajee Hossen Dawad, Indian Merchants who suffered imprisonment at Standerton, Balu Na-indranath Tagore, The late Hon. G. K. Gokhale, C.I.E., Right Hon. Syed Ameez Ali, C.I.E., Sir Benjamin Robertson and Staff, Some of the Addresses presented to The Hon. Mr. Gokhale, Vrededorp Properties, The Late Mr. Abdoola Ladji Adam, Indian Strikers in Durban, (Three Pictures).

- वकिम निबन्धावली.
- (श्रीयुत बाबू वकिमचन्द्र के साहित्य, धर्म, समाज और मनोरंजक विषयोंका अनुवाद.)
- स्वदेश.
- (श्रीयुक्त बाबू रवीन्द्रनाथ ठाकुरके निबन्धोंका अनुवाद.)
- स्वामी विवेकानन्द.
- (श्रीयुक्त बलचन्द्र कौलंडकरके लिखे भगठा नाटकका अनुवाद.)
- शान्ति-कुटीर.
- (श्रीयुक्त बाबू भविनाथचन्द्रदासके 'पलाशवट' नामक प्रत्यका अनुवाद.)
- प्रावर्धित.
- (बेलजियमके सुप्रसिद्ध कवि मारिस मेटर्लिकके 'सिंटर वीट्ट' नाटकका मर्मनुवाद.)
- स्वदेशीयमान.
- (पं विनायक कोहले आकफी मराठी पुस्तकका अनुवाद.)
- आरोग्य विन्दकेन.
- (एम के. गांधी के आरोग्य विषय सामान्य ज्ञान नामक गुजराती पुस्तकका अनुवाद.)
- चौबका चिह्न.
- (स्वर्गीय बाबू वकिमचन्द्र 'कमलाकान्त' रफ्तार का अनुवाद.)
- गुरु-निष्ठ-सम्भार.
- विचार शायर

વેચવાના ગુજરાતી પુસ્તકો

	શી.	પે.
પ્રભુમય જીવન	૧	૬
દ્વિતી લેખમાળા	૧	૬
ત્રી લેખસંગ્રહ	૧	૬
સામાજિક સેવાના સન્મારમ	૧	૬
નવલકથા સંગ્રહ ભા. ૧	૦	૬
દુઃખમાં વિદાલ્યાસ	૦	૬
ગામદાર શહેનશાહ અને શહેનશાહ બાબુ	૦	૬
સ્વામી રામતીરથ ભા. ૪	૧	૦
" " ૫ મો	૧	૦
" " ૬ ઠો	૧	૬
" " ૭	૧	૬
" " ૮-૯	૨	૩
ટૂકી વારતાઓ ભાગ ૧ હો	૧	૩
" " ૨ જો	૧	૨૦
" " ૩ જો	૧	૩
" " ૪ થો	૧	૭
વીર દુરગાદાર	૧	૬
નવા યુગની વારતા ભાગ ૨ જો	૦	૬
ભારતના વીર પુરુષો ભાગ ૧ હો	૧	૨૦
ભારતના સર્વ પુરુષો	૧	૭
જનવિખ્યાત પુરુષો ભાગ ૧ હો	૧	૦
" " ૨ જો	૧	૨૦
કરમ મોગ	૧	૬
મોક્ષમાળા	૧	૬
રાજ જીવની વ્યાખ્યાનો	૧	૬
પહેલી ચોપડી	૧	૩
બાળ મહિલ	૧	૦
તુલસીદાસની સાખી	૧	૬
સત્યાગ્રહ	૦	૬
કૃષ્ણ ગુચ્છ	૦	૬
રાજસ્થાનનો ઇતિહાસ	૭	૬
રાજ્ય કોષ	૪	૦
મારો જેલનો અનુભવ	૦	૬
" ૨ જો	૦	૬
" ૩ જો	૦	૬
ગીરનાર મહાત્મ	૪	૦
ધરમ પિંડુ	૫	૦
ધરમારથ સાર	૦	૬
હિંદની હાલત	૧	૬
સ્વામી શિશુ સંવાદ	૦	૬
કાવ્ય દોહન ભાગ ૩ જો	૧	૩
" ૪ ઠો	૧	૬
" ૭ મો	૨	૩
જીવનનો પ્રકાશ	૧	૧
ભારતના મહાન પુરુષો	૧	૨૦
" " ભાગ ૨ હો	૧	૬
યુક્ત ટી. વેર્સિમિટન	૧	૦
ભારતના સૌ રત્નો ભા. પ્રથમ અને	૨	૬
નવસહીતા	૧	૧
છાટાલાલ પદ્મેભીની	૦	૬
હરમીરનો પ્રવાસ	૧	૩
હીદ સારાજ	૧	૩
દેશબંધન ગોપાલ કૃષ્ણ ગોખલ અને		
ગીતીમીટન મવાક કેપરની ગર્યા	૧	૧
કાવ્ય સામી શાસ્ત્રી દુરગ		૬

ધ્યાન દિપિકા	૨	૧૦
સમ્યગદરશન	૧	૬
અખાની વાણી ભાગ ૧ હો	૧	૨
સ્વામી વિવેકાનંદ ભાગ ૧	૧	૬
" " ભાગ ૨	૨	૩
રામી વિવેકાનંદના પત્રો	૧	૩
રામાયણનું રહસ્ય	૧	૧
અર્વાચીન શાસ્ત્ર અને શાસ્ત્રિય વિચાર	૧	૬
મૃત્યુક માસ્ત્રાઈ સુંદર માંડી પગથીયું ત્રીજું પરમાન્મા	૦	૩
વચ્છદીક ધરમ	૦	૩
સીતા વનવાસ	૧	૬
સત્યાગ્રહનો મોનેરી અંક	૧	૬
થિયોડર પારકર	૧	૧
શ્રીમદ્ ભગવત ગીતા ગુજરાતી પદ્યાત્મક ભાષાનર	૦	૧૦
એકાદશ સ્કંધ	૧	૬
અક્ષરમાળા	૧	૫
શ્રીમદ્ ભગવદગીતા પાકુ ૧૬		૬
" " અન્યુ પુકુ	૦	૬
મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધીના જન્મ જતાં	૧	૬
પહેલી ગુજરાતી રાજકીય પરિષદના પ્રમુખ મહાત્મા		
મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધીનું ભાષણ	૦	૧
હિંદની શાળા અને પાઠશાળાઓમાં માતૃભાષાદ્વારા		
શિક્ષણ	૦	૬
સત્ય વિના ખીજું કશું નથી	૦	૬
પુરવ અને પાશ્ચમ		૬
જીવનદોરી		૬
સત્યાગ્રહ મી. મોરીસના વ્યાખ્યાનો તરજુમો	૦	૬
તુલસીકૃત રામાયણ ખાણકાંડ (હીંદીમાં)	૧	૬
જસમાની ગરબી	૦	૩
ધારાના ભવાડા	૦	૬
શરીર સંપત્તિનો વધારો અને તેની સંભાળ	૦	૬
એક હિંદુ પ્રત્યે મહાન ટોલસ્ટોયનો પત્ર	૦	૪
મણસ કેટલી જમીનનો માલિક હોય શકે	૦	૬
આજ ગંધાર તીલકનાં મત અને વિચાર	૦	૬
એક સત્યવીરની કથા	૦	૬
મસ્તકા કામેલપાશાનું ભાષણ	૦	૬
નીતીમય જીવન અને મહારથ ધરમ	૨	૩
નીતી વાકયામૃત	૧	૧
નીતીસાર	૧	૬
સાચા મોતી	૨	૧૦
ભરતખંડનો ઇતિહાસ	૧	૬
આનંદીવાઈ જોશી	૦	૬
શ્રીમદ્ભગવતગીતા	૦	૬
આરોગ્યતા વિષે સામાન્ય જ્ઞાન ભા. ૧	૦	૬
" " ભા. ૨	૦	૬
જેલના કાર્ય	૧	૬
મસ્તકા કામેલપાશાનું જીવન ચરિત્ર	૦	૬
આરોગ્ય વિષે સામાન્ય જ્ઞાન ભા. ૧-૨	૧	૬
સાચું સવર્ગ	૨	૦
જમન કાવ્યદોહન	૪	૪
ટોલસ્ટોયની ગાંધીઓ	૦	૬
ગુજરાતી ગાંધીન ગમાળજી	૫	૫
ગાંધીના કાવ્ય	૦	૬
નવસહીતા	૧	૬